

№ბს-122-122(კ-17)
შპს „ქ-----“ ბს-122-122(კ-17)

19 ივლისი, 2018 წელი
ქ. თბილისი

**ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა
შემადგენლობა:**

მაია ვაჩაძე (თავმჯდომარე, მომხსენებელი),
მოსამართლეები: ნუგზარ სხირტლაძე, ვასილ როინიშვილი

საქმის განხილვის ფორმა - ზეპირი მოსმენის გარეშე

კასატორი (მოსარჩელე) _ სსიპ შემოსავლების სამსახური

მოწინააღმდეგე მხარე (მოპასუხეები) _ შპს „კ-----“; შპს „ფ-----“;
შპს „ქ-----“; შპს „G-----“

გასაჩივრებული განჩინება _ თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2017 წლის 9 ნოემბრის განჩინება

დავის საგანი _ ცრუმაგიერ პირებად ცნობა

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი :

2014 წლის 24 ნოემბერს სსიპ შემოსავლების სამსახურმა სასარჩელო განცხადებით მიმართა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიას, მოპასუხეების - შპს „კ-----“-ის, შპს „ფ-----“-ის, შპს „ქ-----“-სა და შპს „G-----“-ის მიმართ.

მოსარჩელის განმარტებით, შპს „ქ-----“, შპს „კ-----“, შპს „G-----“ და შპს „ფ-----“ ახორციელებენ სამეწარმეო საქმიანობას იმგვარად, რომ თავი აარიდონ კუთვნილი საგადასახადო ვალდებულებების გადახდევის უზრუნველყოფის ღონისძიებებს.

შპს „ქ-----“ დაფუძნდა 2006 წლის 7 ნოემბერს. საწარმოს 100%-იან

წილის მფლობელს წარმოადგენს თეიმურაზ უგულავა, ხოლო დირექტორს - იოსებ უბირია. საწარმოს 2014 წლის 21 ნოემბრის მდგომარეობით უფიქსირდება ბიუჯეტის წინაშე შეუსრულებელი სალდირებული საგადასახადო ვალდებულება 1 192 561.8 ლარის ოდენობით.

შპს „კ-----“ დაფუძნდა 2008 წლის 1 დეკემბერს. საწარმოს 100%-იანი წილის მფლობელს წარმოადგენს თეიმურაზ უგულავა, ხოლო დირექტორს - იოსებ უბირია. საწარმოს 2014 წლის 21 ნოემბრის მდგომარეობით უფიქსირდება ბიუჯეტის წინაშე შეუსრულებელი სალდირებული საგადასახადო ვალდებულება 115 067 167.04 ლარის ოდენობით.

შპს „G----“ დაფუძნდა 2012 წლის 15 დეკემბერს. საწარმოს 100%-იანი წილის მფლობელს წარმოადგენს თეიმურაზ უგულავა, ხოლო დირექტორს - ზურაბ ნაყური. საწარმოს 2014 წლის 21 ნოემბრის მდგომარეობით უფიქსირდება ბიუჯეტის წინაშე შეუსრულებელი სალდირებული საგადასახადო ვალდებულება 27 033 361.88 ლარის ოდენობით.

შპს „ფ-----“ დაფუძნდა 2014 წლის 18 სექტემბერს. საწარმოს 100%-იანი წილის მფლობელს წარმოადგენს ავთანდილ წერეთელი, ხოლო დირექტორს - ზაურ ბერუაშვილი. საწარმოს 2014 წლის 21 ნოემბრის მდგომარეობით არ უფიქსირდება ბიუჯეტის წინაშე შეუსრულებელი სალდირებული საგადასახადო ვალდებულება.

შპს „ქ-----ს“ ქვემოიჯარეებს წარმოადგენენ შპს „კ-----“ და შპს „G---“. შპს „კ-----“ და შპს „G----“ ფლობდნენ აზარტული თამაშობების სისტემურ ელექტრონული ფორმით მოწყობის უფლებას, რომელიც მათივე მოთხოვნის საფუძველზე გაუქმდა, ხოლო შპს „ფ-----ს“ მიეცა უფლება №19-06/11 და №19-05/185 ნებართვების საფუძველზე, მოწყობილი თამაშობების სისტემურ-ელექტრონული ფორმით მოწყობის შესახებ (www.adjarabet.com, www.adjarabet.ge).

ამასთან, მოსარჩელის განმარტებით, საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურიდან მოწოდებული საგამოძიებო მასალებიდან დგინდება, რომ შპს „ქ-----“ წარმოადგენს „აჭარაბეთის“ მესაკუთრეს, რომელიც სარგებლობის უფლებით გადაცემული ჰქონდა შპს „ჯეობეთზე“ და შპს „კ-----“-ზე, ხოლო დღეის მდგომარეობით აღნიშნული ქონება სარგებლობის უფლებით გადაცემულია შპს „ფ-----ზე“. სწორედ შპს „ფ-----“ №19-06/11 და №19-05/185 ნებართვების საფუძველზე ახორციელებს საქმიანობას (www.adjarabet.com, www.adjarabet.ge).

მოსარჩელის მითითებით, საგამოძიებო სამსახურის მიერ მოწოდებული მასალებით, ასევე დასტურდება, რომ თანამშრომლები შპს „კ-----“-ში, შპს „G-----ში“ და შპს „ფ-----ში“ არიან ერთი და იგივე პირები, ასევე აღნიშნული საწარმოების ფაქტობრივი ხელმძღვანელი არის ერთი და იგივე პირი.

საქმეში არსებული მასალებით დასტურდება, რომ მოპასუხე პირები შპს „ქ-----“, შპს „კ-----“, შპს „G----“ და შპს „ფ-----“ სამეწარმეო საქმიანობას ახორციელებენ იმგვარად, რომ თავი აარიდონ საგადასახადო

ვალდებულების გადახდევინების უზრუნველყოფის ღონისძიებებს, ამასთან, აღნიშნული მიზნის მიღწევის თვალსაზრისით მოპასუხე პირთა ერთმანეთისაგან განსხვავება შეუძლებელია.

ამდენად, მოსარჩელემ შპს „ქ-----ს“, შპს „კ-----“-ის, შპს „G-----ის“ და შპს „ფ-----ის“ საგადასახადო კოდექსის 246-ე მუხლის შესაბამისად, ერთმანეთის ცრუმაგიერ პირებად ცნობა მოითხოვა.

ამასთან, მოსარჩელემ სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 191-ე და 198-ე მუხლების შესაბამისად, მოპასუხის შპს „კ-----“-ის (ს/ნ 205268217) მოძრავ ქონებაზე, მათ შორის, „TOYOTA CAMRY 2.4“ (VINXTA212130X1391797) სახელმწიფო სანომრე ნიშნით LPL-166; „VAZ 21213“ სახელმწიფო სანომრე ნიშნით PCP-023; შპს „G-----ის“ (ს/ნ 404970821), შპს „ფ-----ის“ (ს/ნ 406127766) მოძრავ ქონებაზე, ასევე შპს „ქ-----ს“ (ს/ნ 205180935) მოძრავ ქონებაზე, მათ შორის, სასაქონლო ნიშანი „აჭარაბეთი“ და ავტომობილები, ასევე შემდეგ უძრავ ქონებაზე: ა) ქ.ფოთი, ქუჩა ლარკანა (ს/კ 04.01.03.602); ბ) ქ. ბორჯომი, რუსთაველის მოედანი #1, (ს/კ 64.23.01.145); გ) ქ.ბათუმი გოგებაშვილის ქ. #10, (ს/კ 05.21.26.001); დ) რაიონი ყაზბეგი, დაბა სტეფანწმინდა (ს/კ 74.01.13.010), ყადაღის დადების თაობაზე იშუამდგომლა.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2014 წლის 25 ნოემბრის განჩინებით სსიპ შემოსავლების სამსახურის განცხადება სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების თაობაზე არ დაკმაყოფილდა.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2014 წლის 25 ნოემბრის განჩინება საჩივრით გაასაჩივრა სსიპ შემოსავლების სამსახურმა, რომელმაც გასაჩივრებული განჩინების გაუქმება მოითხოვა.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2014 წლის 11 დეკემბრის განჩინებით სსიპ შემოსავლების სამსახურის საჩივარი თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2014 წლის 25 ნოემბრის განჩინების გაუქმების თაობაზე არ დაკმაყოფილდა. საჩივარი საქმის მასალებთან ერთად გადაეგზავნა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2015 წლის 16 თებერვლის განჩინებით სსიპ შემოსავლების სამსახურის საჩივარი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ; გაუქმდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2014 წლის 25 ნოემბრის და ამავე სასამართლოს 2014 წლის 11 დეკემბრის განჩინებები და საქმეზე მიღებულ იქნა ახალი განჩინება; სსიპ შემოსავლების სამსახურის განცხადება სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების თაობაზე დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ; ყადაღა დაედო: შპს „კ-----“-ის (ს/ნ 205268217) საკუთრებაში რიცხულ შემდეგ ქონებას: 1. „TOYOTA CAMRY 2.4“ (VINXTA212130X1391797) სახელმწიფო სანომრე ნიშნით LPL-166; 2. „VAZ 21213“ სახელმწიფო სანომრე ნიშნით PCP-023; შპს „ქ-----ს“ (ს/ნ 205180935)

სასაქონლო ნიშანს „აჭარაბეთი“; ასევე მის საკუთრებაში რიცხულ შემდეგ უძრავ ქონებას: ა) ქ.ფოთი, ქუჩა ლარკანა, საკადასტრო კოდი 04.01.03.602; ბ) ქ.ბორჯომი, რუსთაველის მოედანი #1, საკადასტრო კოდი 64.23.01.145; გ) ქ.ბათუმი გოგებაშვილის ქ. #10, საკადასტრო კოდი: 05.21.26.001; დ) რაიონი ყაზბეგი, დაბა სტეფანწმინდა, საკადასტრო კოდი 74.01.13.010. სსიპ შემოსავლების სამსახურის შუამდგომლობა დანარჩენ ნაწილში არ დაკმაყოფილდა. განჩინება ყადაღის რეგისტრაციის მიზნით გადაეგზავნა საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 28 თებერვლის გადაწყვეტილებით სსიპ შემოსავლების სამსახურის სარჩელი არ დაკმაყოფილდა; გაუქმდა მოცემულ საქმეზე თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2015 წლის 16 თებერვლის განჩინებით (საქმე #3ბ/1684-14) გამოყენებული უზრუნველყოფის ღონისძიება.

საქალაქო სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ 2006 წლის 7 ნოემბერს მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრში დარეგისტრირდა შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება „ქ-----“, რომლის დირექტორია იოსებ უბირია, ხოლო 100%-იანი წილის მესაკუთრე - თეიმურაზ უგულავა. საწარმოს იურიდიულ მისამართად მიეთითა: თბილისი, საბურთალოს რაიონი, 26 მაისის მოედანი #1 (სასტუმრო აჭარა).

2008 წლის პირველ დეკემბერს მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრში დარეგისტრირდა შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება „კ-----“, რომლის დირექტორია იოსებ უბირია, ხოლო 100%-იანი წილის მესაკუთრე - თეიმურაზ უგულავა. საწარმოს იურიდიულ მისამართად მიეთითა თბილისი, საბურთალოს რაიონი, 26 მაისის მოედანი #1.

2012 წლის 25 დეკემბერს მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრში დარეგისტრირდა შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება „G-----“, რომლის დირექტორია ზურაბ ნაყური, ხოლო 100%-იანი წილის მესაკუთრე - თეიმურაზ უგულავა. საწარმოს იურიდიულ მისამართად მიეთითა: ქ. თბილისი, ვაკე-საბურთალოს რაიონი, 26 მაისის სახელობის მოედანი #1.

2014 წლის 18 სექტემბერს მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრში დარეგისტრირდა შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება „ფ-----“. რეესტრიდან 2014 წლის 18 სექტემბრის ამონაწერის მიხედვით, საწარმოს დირექტორი და 100%-იანი წილის მესაკუთრეა გოგიტა მიქაბერიძე.

2014 წლის 10 ოქტომბერს გოგიტა მიქაბერიძესა და ავთანდილ წერეთელს შორის დაიდო ხელშეკრულება შპს „ფ-----ის“ წილის დათმობის (ნასყიდობის) შესახებ. მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრიდან 2014 წლის 10 ოქტომბრის ამონაწერის

მიხედვით, შპს „ფ-----ის“ დირექტორია ზაურ ბერუაშვილი, ხოლო 100%-იანი წილის მესაკუთრე - ავთანდილ წერეთელი.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურის უფროსისადმი სსიპ შემოსავლების სამსახურის აუდიტის დეპარტამენტის 2014 წლის 27 ივნისის #21-14/45343 მიმართვის შესაბამისად, აუდიტის დეპარტამენტის 2013 წლის 12 სექტემბრის #44463 ბრძანების საფუძველზე მიმდინარეობს შპს „კ-----“-ის საქმიანობის გასვლითი საგადასახადო შემოწმება, ხოლო 2014 წლის 15 აპრილის #21158 ბრძანების საფუძველზე - შპს „გ-----ის“ საქმიანობის გასვლითი საგადასახადო შემოწმება. მიმართვის თანახმად, შემოწმებისას გაირკვა, რომ მითითებული საწარმოების საქმიანობის სფეროს წარმოადგენს სათამაშო ბიზნესი, კერძოდ, შპს „კ-----“-ის საქმიანობას წარმოადგენს ინტერნეტ საიტზე www.adjarabet.com ტოტალიზატორისა და ნარდის სისტემურ-ელექტრონული ფორმის თამაშის, დარბაზის ტოტალიზატორისა და კაზინოს მოწყობა (ქ. ბათუმში), ხოლო შპს „გ-----ის“ საქმიანობის საგანს წარმოადგენს სისტემურ-ელექტრონული ფორმით თამაშობების, სათამაშო აპარატების სალონისა და კაზინოს მოწყობა (დაბა სტეფანწმინდაში). აღნიშნულ საწარმოებს სისტემურ-ელექტრონული ფორმით თამაშებისა და საიტის IT მომსახურებას უწევს შპს „სინგულარ+“, რომლის მომსახურებიდან შემოსავლები ძირითადად ფორმირდება შპს „კ-----“-ისა და შპს „გ-----ის“ მიერ სისტემურ-ელექტრონული ფორმით თამაშებიდან მიღებული მოგების გარკვეული პროცენტული ოდენობით.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურის საგამოძიებო დეპარტამენტის განსაკუთრებით მნიშვნელოვან საქმეთა სამმართველოს გამომძიებლის გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათის მიხედვით, 2014 წლის 27 ივნისს დაიწყო გამოძიება შპს „კ-----“-ის, შპს „გ-----ისა“ და შპს „სინგულარ+“-ის ხელმძღვანელ პირთა მიერ განსაკუთრებით დიდი ოდენობით გადასახადებისათვის თავის არიდების ფაქტზე.

2014 წლის 23 სექტემბერს შპს „ქროსვეისსა“ (მეიჯარე) და შპს „ფ-----ს“ (მოიჯარე) შორის დადებულია გარკვეული სახის ინვენტარის (რულეტი, მაგიდა, ფიშკები, რულეტკის ფერი, ბურთულა, დოლი, სეიფი, ათამაშო აპარატის, პოკერის და ინსპექტორის სკამები, კონდიციონერი, პირნტერი, ტელეფონი, მაცივარი, კარტები, სარკე, ფულის სათვლელი, ნოუთბუქები, პერსონალური კომპიუტერის სრული კომპლექტი) საიჯარო ხელშეკრულება. ყოველთვიური საიჯარო ქირა განისაზღვრა 18 290 ლარის ოდენობით დღგ-ს ჩათვლით. იმავე დღეს მხარეთა შორის გაფორმებულია ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ინვენტარის მიღება-ჩაბარების აქტი.

2014 წლის 23 სექტემბრის საიჯარო ხელშეკრულება ვადაზე ადრე შეწყდა მხარეთა 2014 წლის 27 დეკემბრის შეთანხმების საფუძველზე.

2014 წლის 30 სექტემბერს შპს „ქროსვეისსა“ (მეიჯარე) და შპს „ფ-----ს“ (მოიჯარე) შორის დადებულია გარკვეული სახის ინვენტარის (პრინტერი, მონიტორი, პროცესორი, მაუსი, კლავიატურა, ყურსასმენი, დინამიკი, სკამები, დაფა, ტანსაცმლის საკიდი, მაგიდა, საათი, ტელევიზორი, მიკროტალღური

დუმელი) საიჯარო ხელშეკრულება. ყოველთვიური საიჯარო ქირა განისაზღვრა 5 000 ლარის ოდენობით დღგ-ს ჩათვლით. 2014 წლის პირველ ოქტომბერს მხარეთა შორის გაფორმებულია ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ინვენტარის მიღება-ჩაბარების აქტი.

2014 წლის 30 სექტემბრის საიჯარო ხელშეკრულება ვადაზე ადრე შეწყდა მხარეთა 2014 წლის 27 დეკემბრის შეთანხმების საფუძველზე.

2014 წლის 15 ოქტომბერს შპს „ქროსვეისსა“ (გამცემი) და შპს „ფ-----ს“ (მიმღები) შორის დადებულია ხელშეკრულება სასაქონლო ნიშნის გამოყენების უფლების გადაცემაზე. კერძოდ, მიმღებს მიენიჭა უფლება ხელშეკრულების მოქმედების პერიოდში კომერციული სახელის (სასაქონლო ნიშნის) სახით გამოყენებინა გამსხვისებლის კუთვნილი სასაქონლო ნიშანი სიტყვათწყობით adjarabet.com, adjarabet.ge, adjarabet, adjara.com. ეს უფლება მიმღებს გადაეცა შეუზღუდავად მის მიერ მოწყობილი ტოტალიზატორისა და სისტემურ ელექტრონული ფორმით მოწყობილი თამაშობებისათვის. მიმღებს მიენიჭა უფლებამოსილება, თავისი შეხედულებისამებრ სასაქონლო ნიშნები გამოყენებინა თავისი საქმიანობის რეკლამირების მიზნით. ხელშეკრულების მე-3 მუხლით განისაზღვრა ხელშეკრულების ღირებულების გამომანგარიშების წესი და გადახდის ვადა.

2014 წლის 15 ოქტომბრის ხელშეკრულება ვადაზე ადრე შეწყდა მხარეთა 2014 წლის 27 დეკემბრის შეთანხმების საფუძველზე.

საქართველოს ინტელექტუალური საკუთრების ეროვნული ცენტრის 2014 წლის 25 ნოემბრის #2177/03 წერილის მიხედვით, დასახელება „აჭარაბეთი“ იდენტური ნიშანი საქპატენტში რეგისტრირებული, კერძოდ, adjarabet.ge, adjarabet.com, adjaranet. სამივე ნიშნის მფლობელია შპს „ქ-----“.

შპს „კ-----“-ზე საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ გაცემულია ტოტალიზატორის მოწყობის შესახებ #19-05/1174 ნებართვა. ობიექტის მისამართია ბათუმი, ლ. ასათიანის ქ. #14, პირველი სართული, ფართი #1. ნებართვის მოქმედების ვადა განისაზღვრა 2011 წლის 22 აპრილის ჩათვლით.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2012 წლის 27 დეკემბრის #250/01 ბრძანებით შპს „G-----ზე“ გაცემულია სამორინეს მოწყობის ნებართვა, მისამართი: დაბა ყაზბეგი, გორგასლის ქ. 1, სართული 1, ფართი 1. აღნიშნული ბრძანების საფუძველზე გაცემულია სამორინეს მოწყობის სანებართვო მოწმობა #19-04/16, რომლის მოქმედება განისაზღვრა 2017 წლის 26 დეკემბრის ჩათვლით.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 20 ოქტომბრის #672/01 ბრძანებით შპს „ფ-----ზე“ გაცემულია წამახალისებელი გათამაშების მოწყობის ნებართვა მისამართზე: თბილისი, ვაზისუბნის დასახლება, კორპ. 15, ბინა 16.

აღნიშნული ბრძანების საფუძველზე გაცემულია წამახალისებელი გათამაშების მოწყობის სანებართვო მოწმობა #19-03/124, რომლის მოქმედება განისაზღვრა 2015 წლის 19 ოქტომბრის ჩათვლით.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მიერ შპს „ფ-----ზე“ გაცემულია სამორინეს მოწყობის სანებართვო მოწმობა #19-04/26, რომლის მოქმედება განისაზღვრა 2019 წლის 25 სექტემბრის ჩათვლით.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 23 სექტემბრის #648/01 ბრძანებით 2014 წლის 23 სექტემბრიდან ძალადაკარგულად ჩაითვალა სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2012 წლის 27 დეკემბრის #251/01 ბრძანება და გაუქმდა შპს „G-----ზე“ გაცემული სამორინეს მოწყობის #19-06/071 ნებართვა.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 26 სექტემბრის #656/01 ბრძანებით 2014 წლის 26 სექტემბრიდან ძალადაკარგულად ჩაითვალა სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2012 წლის 27 დეკემბრის #250/01 ბრძანება და გაუქმდა შპს „G-----ზე“ გაცემული სამორინეს მოწყობის #19-04/16 ნებართვა.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 29 დეკემბრის #724/01 ბრძანებით 2014 წლის 29 დეკემბრიდან ძალადაკარგულად ჩაითვალა სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2014 წლის 23 სექტემბრის #651/01 ბრძანება და გაუქმდა შპს „ფ-----ზე“ გაცემული სათამაშო აპარატების სალონის მოწყობის #19-06/111 ნებართვა.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 29 დეკემბრის #725/01 ბრძანებით 2014 წლის 29 დეკემბრიდან ძალადაკარგულად ჩაითვალა სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2014 წლის 26 სექტემბრის #657/01 ბრძანება და გაუქმდა შპს „ფ-----ზე“ გაცემული სამორინეს მოწყობის #19-04/26 ნებართვა.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 29 დეკემბრის #734/01 ბრძანებით 2014 წლის 29 დეკემბრიდან ძალადაკარგულად ჩაითვალა სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2014 წლის 24 სექტემბრის #652/01 ბრძანება და გაუქმდა შპს „ფ-----ზე“ გაცემული ტოტალიზატორის მოწყობის #19-05/185 ნებართვა.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2015 წლის 19 თებერვლის #776/01 ბრძანებით 2015 წლის 19 თებერვლიდან ძალადაკარგულად ჩაითვალა სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2014 წლის 20 ოქტომბრის #672/01 ბრძანება და გაუქმდა შპს „ფ-----ზე“ გაცემული წამახალისებელი გათამაშების მოწყობის #19-03/124 ნებართვა.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 7 ნოემბრის #118860-21-11 სამსახურებრივი ბარათის მიხედვით, შპს „ფ-----მა“ 2014 წლის 24 სექტემბერს მომსახურების დეპარტამენტს მიმართა განცხადებით სათამაშო აპარატების სალონის მოწყობის #19-06/111 და ტოტალიზატორის მოწყობის #19-06/185 ნებართვებში ცვლილების შეტანის შესახებ, კერძოდ, თამაშობების სისტემურ-ელექტრონული ფორმითაც მოწყობის შესახებ ვებგვერდზე - www.adjarabet.com; www.adjarabet.ge. გადამხდელს განცხადებებზე დაუდგინდა ხარვეზი, რადგან აღნიშნული ვებგვერდებით სარგებლობდნენ სხვა გადასახადის გადამხდელები.

შესაბამისად, შპს „G----“ და შპს „კ-----“. 2014 წლის 25 სექტემბერს გადამხდელებმა წარადგინეს განცხადებები შპს „G-----ის“ სათაშო აპარატების სალონის მოწყობის #19-06/072 და შპს „კ-----“-ის ტოტალიზატორის მოწყობის #19-05/009 ნებართვებში ცვლილებების შეტანის შესახებ, აზარტული თამაშობების სისტემურ ელექტრონული ფორმით მოწყობის გაუქმების მოთხოვნით ვებგვერდზე - www.adjarabet.com; www.adjarabet.ge, რაზედაც განმცხადებლებს გაეგზავნათ დადებითი პასუხი. ხარვეზის გამოსწორების თანახმად, 2014 წლის 25 სექტემბერს შპს „ფ-----ის“ მიერ დარეგისტრირებულ ორივე განცხადებას მიენიჭა დადებითი პასუხი #19-06/111 და #19-06/185 ნებართვების საფუძველზე მოწყობილი თამაშობების სისტემურ-ელექტრონული ფორმითაც მოწყობის შესახებ.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის ადმინისტრირების დეპარტამენტის უფროსის მოადგილის 2014 წლის 10 ნოემბრის #119778-21-05 მიმართვის მიხედვით, სსიპ შემოსავლების სამსახურის ერთიანი ელექტრონული ბაზის მონაცემებით, 2014 წლის 10 ნოემბრის მდგომარეობით, შპს „კ-----“-ს ერიცხება სალდირებული საგადასახადო დავალიანება 114 743 167,06 ლარი და შპს „G-----ს“ – 26 925 179,79 ლარი. 2014 წლის 7 ნოემბერს, შპს „კ-----“-ისა და შპს „G-----ის“ მიმართ, შემოსავლების სამსახურის მიერ, საგადასახადო დავის პერიოდში, საგადასახადო დავალიანების უზრუნველყოფის მიზნით გამოცემულ იქნა ქონებაზე ყადაღის დადების შესახებ, შესაბამისად, #094-247 და #006-2468 ბრძანებები. შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 7 ნოემბრის #118860-21-11 სამსახურებრივი ბარათის თანახმად, შპს „კ-----“-ისა და შპს „G-----ის“ მიმართ, მათივე მოთხოვნის საფუძველზე, გაუქმებულ იქნა აზარტული თამაშობების სისტემურ ელექტრონული ფორმით მოწყობის უფლება, ხოლო შპს „ფ-----ს“ მიეცა უფლება #19-06/11 და #19-05/185 ნებართვების საფუძველზე მოწყობილი თამაშობების სისტემურ ელექტრონული ფორმითაც მოწყობის შესახებ (www.adjarabet.com; www.adjarabet.ge).

მიმართვაში აღნიშნულია, რომ შპს „ქ-----ს“, შპს „კ-----“-ისა და შპს „G-----ის“ დამფუძნებელი და 100%-იანი წილის მფლობელი არის თეიმურაზ უგულავა. როგორც საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურის 2014 წლის 8 ნოემბრის #8063/15-04-01 წერილით გადმოგზავნილი სისხლის სამართლის საქმის მასალებიდან ირკვევა, რომ შპს „ქ-----ს“ ქვემოიჯარეები არიან შპს „კ-----“ და შპს „G-----“.

მითითებული გადასახადის გადამხდელების იურიდიული მისამართი არის ქ. თბილისი, 26 მაისის მოედანი #1, იოსებ უბირია არის შპს „ქ-----სა“ და შპს „კ-----“-ის დირექტორი.

მიმართვის თანახმად, შესაძლებელია, რომ აღნიშნული გადასახადის გადამხდელების მიერ აზარტული თამაშობების სისტემურ ელექტრონული ფორმით მოწყობის უფლების ცვლილება მიზნად ისახავდეს გადასახადების გადახდისაგან თავის არიდებას, რის გამოც სსიპ შემოსავლების სამსახურის დავების დეპარტამენტის უფროსს ეთხოვა, საქართველოს საგადასახადო

კოდექსის 246-ე მუხლის შესაბამისად, მიემართა სასამართლოსათვის შპს „ქ-----ს“, შპს „კ-----“-ის, შპს „G-----ისა“ და შპს „ფ-----ის“ ერთმანეთის ცრუმაგიერ პირებად ცნობის თაობაზე მოთხოვნით.

შპს „G-----ს“, 2014 წლის 19 ნოემბრის მდგომარეობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის წინაშე ერიცხება ძირითადი გადასახადი 24 580 037,40 ლარი, საურავი - 2 444 936,07 ლარი და ზედმეტობა - 2 429,76 ლარი.

შპს „კ-----“-ს, 2014 წლის 19 ნოემბრის მდგომარეობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის წინაშე ერიცხება ძირითადი გადასახადი 77 486 125,80 ლარი, საურავი - 37 988 085,25 ლარი და ზედმეტობა - 439 444,02 ლარი.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2014 წლის 10 დეკემბრის #094-290 და #006-2945 ბრძანებებით, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 238-ე მუხლის მე-7 ნაწილის საფუძველზე, გაუქმდა შპს „კ-----“-ისა და შპს „G-----ის“ ქონებაზე ყადაღის დადების შესახებ 2014 წლის 7 ნოემბრის #094-247 და #006-2468 ბრძანებები.

საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 30 დეკემბრის #2595 განკარგულებით მიღებულ იქნა ცნობად, რომ შპს „G-----მა“ საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების მიზნით განცხადებით მიმართა სსიპ შემოსავლების სამსახურს, რომ 2014 წლის 9 დეკემბრის მდგომარეობით, გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათებზე ერიცხება სალდირებული საგადასახადო დავალიანება, სულ 27 180 456,84 ლარის ოდენობით.

განკარგულებით, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 293-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, შპს „G-----ის“ მიერ წარდგენილი წინადადებების გათვალისწინებით, სსიპ შემოსავლების სამსახურს დაევალა შპს „G-----თან“ საგადასახადო შეთანხმების აქტის გაფორმება შემდეგი პირობებით: ა) გადასახდელი საგადასახადო დავალიანების ოდენობა - 3 400 000 ლარი; ბ) ამ პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული საგადასახადო ვალდებულების გადახდის ვადა: ბ.ა) 2 400 000 ლარი - 2015 წლის 1 მარტამდე; ბ.ბ) 1 000 000 ლარი - 2015 წლის 1 სექტემბრამდე გ) საგადასახადო შეთანხმების აქტით გათვალისწინებული შესრულების შემდეგ შპს „G-----ს“ 2014 წლის 9 დეკემბრის მდგომარეობით გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათებზე საგადასახადო დავალიანების თანხა, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 292-ე მუხლის მე-2 ნაწილის გათვალისწინებით, უნდა განესაზღვროს 3 400 000 ლარით. საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების ვადად განისაზღვრა ამ განკარგულების გამოცემიდან არა უგვიანეს 30 კალენდარული დღისა.

2015 წლის 22 იანვარს, საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 30 დეკემბრის #2595 განკარგულების საფუძველზე და გათვალისწინებული პირობებით, შპს „G-----თან“ დადებულია საგადასახადო შეთანხმება #ა64-21.

საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 30 დეკემბრის #2596 განკარგულებით მიღებულ იქნა ცნობად, რომ შპს „კ-----“-მა საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების მიზნით განცხადებით მიმართა სსიპ შემოსავლების სამსახურს, რომ 2014 წლის 9 დეკემბრის მდგომარეობით, გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათებზე ერიცხება სალდირებული საგადასახადო

დავალიანება, სულ 116 069 107.34 ლარის ოდენობით.

განკარგულებით, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 293-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, შპს „კ-----“-ის მიერ წარდგენილი წინადადებების გათვალისწინებით, სსიპ შემოსავლების სამსახურს დაევალა შპს „კ-----“-თან საგადასახადო შეთანხმების აქტის გაფორმება შემდეგი პირობებით: ა) გადასახდელი საგადასახადო დავალიანების ოდენობა - 15 000 000 ლარი; ბ) ამ პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული საგადასახადო ვალდებულების გადახდის ვადა: ბ.ა) 4 000 000 ლარი - 2015 წლის 1 სექტემბრამდე; ბ.ბ) 5 000 000 ლარი - 2016 წლის 1 იანვრამდე; ბ.გ) 6 000 000 ლარი - 2016 წლის 1 ივლისამდე; გ) საგადასახადო შეთანხმების აქტით გათვალისწინებული შესრულების შემდეგ შპს „კ-----“-ს 2014 წლის 9 დეკემბრის მდგომარეობით გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათებზე საგადასახადო დავალიანების თანხა, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 292-ე მუხლის მე-2 ნაწილის გათვალისწინებით, უნდა განესაზღვროს 15 000 000 ლარით. საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების ვადად განისაზღვრა ამ განკარგულების გამოცემიდან არა უგვიანეს 30 კალენდარული დღე.

2015 წლის 22 იანვარს, საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 30 დეკემბრის #2596 განკარგულების საფუძველზე და გათვალისწინებული პირობებით, შპს „კ-----“-თან დადებულია საგადასახადო შეთანხმება #ა65-21“.

2015 წლის 26 თებერვალს შპს „G-----ის“ მიერ გადახდილია 2 400 000 ლარი. გადახდის დანიშნულებაში მითითებულია - „საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებული თანხა საქართველოს მთავრობის 30.12.2014წ. #2595 განკარგულება.“

2015 წლის 31 აგვისტოს შპს „G-----ის“ მიერ გადახდილია 1 000 000 ლარი. გადახდის დანიშნულებაში მითითებულია - „შეთანხმებით გათვალისწინებული თანხა.“

2015 წლის 31 აგვისტოს შპს „კ-----“-ის მიერ გადახდილია 4 000 000 ლარი. გადახდის დანიშნულებაში მითითებულია - „შეთანხმებით გათვალისწინებული თანხა.“

2016 წლის 30 ივნისს შპს „კ-----“-ის მიერ გადახდილია 6 000 000 ლარი. გადახდის დანიშნულებაში მითითებულია - „საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებული თანხა.“

სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2016 წლის 5 ივლისის #19093 ბრძანებით, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 293-ე მუხლის მე-5 ნაწილის, საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 30 დეკემბრის #2596 განკარგულებისა და შპს „კ-----“-სა და სსიპ შემოსავლების სამსახურს შორის გაფორმებული 2015 წლის 22 იანვრის #ა 65-21 საგადასახადო შეთანხმების საფუძველზე, შპს „კ-----“-ს 2014 წლის 9 დეკემბრის მდგომარეობით გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათებზე საგადასახადო დავალიანების თანხა, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 292-ე მუხლის მე-2 ნაწილის გათვალისწინებით, განესაზღვრა მოგების გადასახადის სანქციის

ნაწილში 15 000 000 ლარით. #19093 ბრძანებით სსიპ შემოსავლების სამსახურის ადმინისტრირების დეპარტამენტს დაევალა შესაბამისი კორექტირების (შემცირების) განხორციელება შპს „კ-----“-ის პირადი აღრიცხვის ბარათებზე და მის მიმართ კორექტირებული საგადასახადო დავალიანების გადახდევინების უზრუნველსაყოფად დაწყებული ღონისძიებების გაუქმება.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის ადმინისტრირების დეპარტამენტის უფროსის მოადგილის 2016 წლის 19 ივლისის #91400-21-05 მიმართვის მიხედვით, 2016 წლის 19 ივლისის მდგომარეობით, შემოსავლების სამსახურის ერთიანი ელექტრონული ბაზის მონაცემებით, შპს „ქროსვეისს“ პირადი აღრიცხვის ბარათზე ერიცხება 400 048,94 ლარი ზედმეტობა, ხოლო დამატებით დარიცხული თანხა, რომელიც არ არის აღიარებული, 710 874 ლარის ოდენობით, შპს „კ-----“-ს ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 98 291,11 ლარი, შპს „G-----ს“ საგადასახადო დავალიანება არ ერიცხება.

მიმართვაში, ასევე, აღნიშნულია, რომ შპს „ფ-----ს“ ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 5 204 389,07 ლარის ოდენობით. 2015 წლის 2 ივლისის გადასახადის გადამხდელის მთელ ქონებაზე გავრცელებულ იქნა საგადასახადო გირავნობის/იპოთეკის უფლება, ხოლო 2015 წლის 13 ივლისს გამოცემულ იქნა ქონებაზე ყადაღის დადების შესახებ #005-1966 ბრძანება. შპს „ფ-----ის“ მიმართ საგადასახადო შეთანხმება გაფორმებული არ არის.

შპს „ქროსვეისს“, 2017 წლის 30 იანვრის მდგომარეობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის

წინაშე ერიცხება აღიარებული საგადასახადო დავალიანება: ძირითადი გადასახადი 62 140 ლარი, საურავი - 799 159,64 ლარი.

შპს „კ-----“-ს, 2017 წლის 30 იანვრის მდგომარეობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის წინაშე ერიცხება აღიარებული საგადასახადო დავალიანება: ჯარიმა - 10 283,26 ლარი, საურავი - 69 307,87 ლარი, ზედმეტობა - 439 443,78 ლარი.

შპს „G-----ს“, 2017 წლის 30 იანვრის მდგომარეობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის წინაშე ერიცხება ზედმეტობა 438 041,6 ლარი. საწარმოს დამატებით ერიცხება 240 000 ლარი, რომელიც არ არის აღიარებული.

შპს „ფ-----ს“, 2017 წლის 30 იანვრის მდგომარეობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის წინაშე ერიცხება აღიარებული საგადასახადო დავალიანება: გადასახადის ძირითადი თანხა - 3 781 858,33 ლარი, ჯარიმა - 53 500 ლარი, საურავი - 1 739 892,63 ლარი.

საქალაქო სასამართლოს განმარტებით, საგადასახადო დავალიანების გადახდევინების უზრუნველყოფის კანონით დადგენილი ღონისძიებების გამოყენება იწვევს პირის კანონით დაცული უფლებების, მათ შორის, საკუთრებით თავისუფლად სარგებლობისა და განკარგვის შეზღუდვას. ამასთან, პირს ეკისრება აღნიშნულის თემის ვალდებულება, რადგან მსგავსი ღონისძიებების გატარება ემსახურება საჯარო ლეგიტიმურ მიზანს - საგადასახადო ვალდებულების შესრულებას და მათი გამოყენების საფუძველი სწორედ გადასახადის გადამხდელის ქმედება - საგადასახადო ვალდებულების

ჯეროვანი შეუსრულებლობაა. ამრიგად, არ ასრულებს რა ნაკისრ მოვალეობებს, გადასახადის გადამხდელისთვის ცნობილი უნდა იყოს, რომ აღნიშნული გამოიწვევს მის მიმართ სათანადო ღონისძიებების გამოყენების შესაძლებლობას, რათა აღსრულდეს კანონით დადგენილი ვალდებულება. სწორედ ამიტომ, საგადასახადო უზრუნველყოფის საგანი ხდება გადამხდელის ქონება. საგადასახადო უზრუნველყოფის საგანი მესამე პირის ქონება ხდება მხოლოდ მაშინ, როდესაც მესამე პირს აქვს გადასახადის გადამხდელის დავალიანება, რომლის გადახდის ვადაც დამდგარია ან როდესაც მესამე პირი იძენს საგადასახადო გირავნობა/იპოთეკით დატვირთულ ქონებას. გარდა აღნიშნულისა, საგადასახადო კანონმდებლობა იცნობს ერთმანეთის ცრუმაგიერ პირებად ცნობის ინსტიტუტს, რომლის დროსაც გადახდევენების მიქცევა ხდება არა გადასახადის გადამხდელის, არამედ მესამე პირის ქონებაზე, როდესაც დასტურდება, რომ აღნიშნული პირი გამოყენებული იყო გადასახადის გადახდევენების უზრუნველყოფის ღონისძიებებისთვის თავის არიდების მიზნით. აღნიშნული მიზნად ისახავს გადასახადების გადახდისაგან თავის არიდების გამორიცხვას, რათა გადასახადის გადამხდელმა ბოროტად არ გამოიყენოს ის გარემოება, რომ მესამე პირის ქონებაზე გადახდევენების მიქცევა არ ხდება და არ მოახდინოს მხოლოდ აღნიშნული მიზნით სხვა პირის შექმნა და მისთვის ქონების გადაცემა გადასახადის გადახდევენების უზრუნველყოფის ღონისძიებებისაგან თავის არიდების მიზნით.

საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 246-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, თუ სასამართლო დაადგენს, რომ პრაქტიკულად შეუძლებელია გადასახადის გადამხდელის განსხვავება სხვა პირისგან და ეს პირი გამოყენებულია გადასახადის გადახდევენების უზრუნველყოფის ღონისძიებებისთვის თავის არიდების მიზნით, მიიჩნევა, რომ აღნიშნული პირები არიან ერთიმეორის ცრუმაგიერი პირები. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის მიხედვით კი, გადასახადის გადამხდელის აღიარებული საგადასახადო დავალიანების გადახდევენების მიზნით, საგადასახადო ორგანოს უფლება აქვს, ცრუმაგიერი პირის მიმართ განახორციელოს საგადასახადო დავალიანების გადახდევენების უზრუნველყოფის ღონისძიებები.

„საგადასახადო კოდექსის 246-ე მუხლის შინაარსიდან გამომდინარე, ცრუმაგიერ პირებად აღიარებისათვის სახეზე უნდა იყოს გადასახადის გადამხდელის განსხვავების შეუძლებლობა სხვა იმ პირისაგან, რომელიც გამოყენებული არის გადასახადის გადახდევენების უზრუნველყოფის ღონისძიებისათვის თავის არიდების მიზნით ანუ გადასახადის გადამხდელი პირი, რომელსაც გააჩნია საგადასახადო ვალდებულებები, მისი გადახდისაგან თავის არიდების მიზნით ისეთ კავშირში შედის სხვა პირთან, რომ პრაქტიკულად შეუძლებელი არის მათი განსხვავება.“ (საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2013 წლის 3 ოქტომბრის გადაწყვეტილება საქმეზე #ბს-103-96(კ-13)).

„ცრუმაგიერ პირებად აღიარების შესახებ სარჩელის მიზანია დადგინდეს, რომ სხვა პირი წარმოადგენს საგადასახადო კოდექსით

გადასახადის გადახდაზე ვალდებული პირის - გადამხდელის ცრუმაგიერ პირს. ასეთი აღიარება შესაძლებლობას აძლევს საგადასახადო ორგანოს გადასახადის გადამხდელის შეუსრულებელი საგადასახადო ვალდებულების შესრულების უზრუნველყოფის ღონისძიება გამოიყენოს ცრუმაგიერი პირის მიმართ.“ (საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2010 წლის 6 ივლისის გადაწყვეტილება საქმეზე #ბს-1546-1476 (კ-09)).

საქალაქო სასამართლოს განმარტებით, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 246-ე მუხლის შინაარსიდან ცხადია, რომ კანონმდებელი არ მიუთითებს კონკრეტულ გარემოებებზე, რომელთა ერთობლიობა ქმნის ცრუმაგიერ პირებად აღიარების საფუძველს. ამდენად, სასამართლომ კონკრეტული გარემოებების შეფასების შედეგად უნდა განსაზღვროს მოცემული ნორმის საკანონმდებლო მიზანი. ცალსახაა, რომ ცრუმაგიერ პირებად აღიარებისათვის სახეზე უნდა იყოს გადასახადის გადამხდელის განსხვავების შეუძლებლობა სხვა იმ პირისაგან, რომელიც გამოყენებულია გადასახადის გადახდევინების უზრუნველყოფის ღონისძიებისათვის თავის არიდების მიზნით, ანუ გადასახადის გადამხდელი პირი, რომელსაც გააჩნია საგადასახადო ვალდებულებები, მისი გადახდისაგან თავის არიდების მიზნით ისეთ კავშირში შედის სხვა პირთან, რომ პრაქტიკულად შეუძლებელია მათი განსხვავება.

ვინაიდან ცრუმაგიერ პირებად ცნობა უშუალოდ არის დაკავშირებული პირის საკუთრების უფლების შეზღუდვასთან, მის ქონებაზე საგადასახადო დავალიანების გადახდევინების უზრუნველყოფის ღონისძიებების გამოყენებასთან, აუცილებელია, რომ აღნიშნული ფაქტი დადგინდეს კანონით დადგენილი ყველა დანაწესის სრული დაცვითა და ფაქტობრივი გარემოებების შესწავლისა და შეფასების შედეგად. აღნიშნული ასევე არის დაკავშირებული სამართლებრივი სახელმწიფოს პრინციპთან, რამეთუ მხოლოდ კონკრეტული ერთი ფაქტის საფუძველზე პირთა ერთმანეთის ცრუმაგიერად ცნობამ შეიძლება გამოიწვიოს მისი დაუცველ მდგომარეობაში ყოფნა, მისი უფლებებისა და კანონით დაცული ინტერესების უკანონო ხელყოფა. კონკრეტულ შემთხვევაში საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 246-ე მუხლის დისპოზიციიდან გამომდინარე, იმისათვის, რომ დადასტურდეს ცრუმაგიერი მფლობელობის ფაქტი, სავალდებულოა დადგინდეს, რომ მოპასუხეები საერთო ეკონომიური ინტერესების საფუძველზე მოქმედებდნენ გადახდევინების უზრუნველყოფის ღონისძიებისათვის თავის არიდების მიზნით. აღნიშნული გარემოების დადგენის თვალსაზრისით, პრინციპულია იმ ფაქტის დადასტურება, რომ დაფუძნებულ კომპანიას არ გააჩნია რეალური დამოუკიდებლობა, შექმნილია ფორმალურად, საწარმოები შექმნილია ერთი და იგივე გარიგებების განხორციელების მიზნით, ერთ საწარმოზე ფორმდება აქტივები, ხოლო მეორეზე ვალდებულებები, საწარმო გამოიყენება სხვა საწარმოს ან პარტნიორის ვალდებულებების დასაფარავად და საწარმოების დამოუკიდებულების ხარისხი არ იძლევა მათი გამიჯვნის შესაძლებლობას.

მოსარჩელე მიუთითებს მოპასუხეთა საქმიანობის მსგავსებაზე, ერთი

და იმავე დამფუძნებლებისა და დირექტორის ყოლას და ერთი და იმავე იურიდიული მისამართის ქონაზე. სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ შპს „ქ-----სა“ და შპს „კ-----“-ის დირექტორს წარმოადგენს იოსებ უბირია, ხოლო 100%-იანი წილის მესაკუთრეს - თეიმურაზ უგულავა, რომელიც ასევე წარმოადგენს შპს „G-----ის“ 100%-იანი წილის მესაკუთრეს. გარდა ამისა, შპს „ქ-----ს“, შპს „კ-----“-ისა და შპს „G-----ის“ იურიდიული მისამართია - თბილისი, საბურთალოს რაიონი, 26 მაისის მოედანი #1.

სასამართლომ ასევე დადგენილად მიიჩნია, რომ შპს „კ-----“-ის საქმიანობას წარმოადგენს ინტერნეტ საიტზე www.adjarabet.com ტოტალიზატორისა და ნარდის სისტემურ-ელექტრონული ფორმის თამაშის, დარბაზის ტოტალიზატორისა და კაზინოს მოწყობა (ქ. ბათუმში), ხოლო შპს „G-----ის“ საქმიანობის საგანს - სისტემურ-ელექტრონული ფორმით თამაშობების, სათამაშო აპარატების სალონისა და კაზინოს მოწყობა (დაბა სტეფანწმინდაში).

საქმეში არსებული მასალებით დასტურდება, რომ შპს „კ-----“-ზე საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ გაცემული იყო ტოტალიზატორის მოწყობის შესახებ #19-05/1174 ნებართვა. ობიექტის მისამართი - ბათუმი, ლ. ასათიანის ქ. #14, პირველი სართული, ფართი #1. სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2012 წლის 27 დეკემბრის #250/01 ბრძანებით შპს „G-----ზე“ გაცემული იყო სამორინეს მოწყობის ნებართვა, მისამართი დაბა ყაზბეგი, გორგასლის ქ. 1, სართული 1, ფართი 1. სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 20 ოქტომბრის #672/01 ბრძანებით შპს „ფ-----ზე“ გაცემული იყო წამახალისებელი გათამაშების მოწყობის ნებართვა, მისამართი: თბილისი, ვაზისუბნის დასახლება, კორპ. 15, ბინა 16, საწარმოს მიმართ, ასევე, გაცემული იყო სამორინეს მოწყობის სანებართვო მოწმობა #19-04/26. ამასთან, სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 23 სექტემბრის #648/01 და 2014 წლის 26 სექტემბრის #656/01 ბრძანებებით გაუქმდა შპს „G-----ზე“ გაცემული სამორინეს მოწყობის #19-06/071 და #19-04/16 ნებართვები. იმავე დეპარტამენტის 2014 წლის 29 დეკემბრის #724/01, #725/01 და #734/01 და 2015 წლის 19 თებერვლის #776/01 ბრძანებებით გაუქმდა შპს „ფ-----ზე“ გაცემული სათამაშო აპარატების სალონის მოწყობის #19-06/111 ნებართვა, სამორინეს მოწყობის #19-04/26 ნებართვა, ტოტალიზატორის მოწყობის #19-05/185 ნებართვა, წამახალისებელი გათამაშების მოწყობის #19-03/124 ნებართვა.

საქალაქო სასამართლოს მითითებით, ნებისმიერ პირს უფლება აქვს, კანონით დადგენილი წესით დააარსოს იურიდიული პირი და დამოუკიდებლად განსახდვროს იურიდიული პირის საქმიანობის სფერო. მხოლოდ ის ფაქტი, რომ რამდენიმე საწარმოს ერთი და იგივე დირექტორი და წილის მესაკუთრე ჰყავს და ისინი ეწევიან მსგავს, თუმცა არა იდენტურ საქმიანობას და მით უფრო, მათი საქმიანობის ადგილები განსახვავებულია, არ გულისხმობს ავტომატურად აღნიშნულ პირთა პრაქტიკულად გამიჯვნის შეუძლებლობას.

კანონის ამგვარად გაგება გამოიწვევდა თავისუფალი მეწარმეობის უფლებაში ჩარევას, რომელიც, კანონით გათვალისწინებული შემთხვევების გარდა, არ უკრძალავს პირს, რომ დააარსოს რამდენიმე იურიდიული პირი, იყოს რამდენიმე საწარმოს დირექტორი და თუკი აღნიშნული იწვევს ინტერესთა კონფლიქტს, საწარმოს წარმოექმნება უფლება, რომ მიმართოს საქართველოს სამოქალაქო კოდექსითა და „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებულ საკუთარი უფლებების დაცვის საშუალებებს, მაგრამ მოცემული ვერ გახდება იურიდიულ პირთა იდენტიურობის დამადასტურებელი გარემოება.

სასამართლოს მითითებით, მოსარჩელე სასარჩელო განცხადებაში აპელირებს იმ ფაქტზე, რომ შპს „ქ-----“, შპს „ჯეობეთი“ და შპს „კ-----“ წარმოადგენენ ურთიერთდამოკიდებულ პირებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის მე-19 მუხლის შესაბამისად. აღნიშნული ნორმის პირველი ნაწილის თანახმად, ურთიერთდამოკიდებულ პირებად ითვლებიან ის პირები, რომელთა შორის განსაკუთრებულ ურთიერთობათა არსებობამ შეიძლება გავლენა მოახდინოს მათი ან მათ მიერ წარმოდგენილი პირების საქმიანობის პირობებზე ან ეკონომიკურ შედეგებზე. ამდენად, ურთიერთდამოკიდებულ პირებს შორის განსაკუთრებული ურთიერთობა გავლენას ახდენს მათ შორის განხორციელებული ეკონომიკური საქმიანობის საგადასახადო რეგულირებაზე, რაც არ ქმნის იმავდროულად მათი ცრუმაგიერ პირებად აღიარების საფუძველს.

რაც შეეხება შპს „ქ-----ს“, შპს „კ-----“-ისა და შპს „G-----ის“ ერთსა და იმავე იურიდიული მისამართის ქონას, სასამართლო მიუთითებს „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის „გ“ ქვეპუნქტზე, რომელიც ადგენს, რომ საწარმოს რეგისტრაციის მოთხოვნის შემთხვევაში მარეგისტრირებელ ორგანოს უნდა წარედგინოს საწარმოს ყველა პარტნიორის მიერ ხელმოწერილი და სათანადო წესით დამოწმებული სარეგისტრაციო განაცხადი, რომელიც იმავდროულად არის პარტნიორთა შეთანხმების ნაწილი და რომელშიც უნდა მიეთითოს საწარმოს იურიდიული მისამართი. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 26-ე მუხლის პირველი ნაწილი ადგენს, რომ იურიდიული პირის ადგილსამყოფლად ითვლება მისი ადმინისტრაციის მდებარეობის ადგილი. იურიდიულ პირს შეიძლება ჰქონდეს მხოლოდ ერთი ადგილსამყოფელი (იურიდიული მისამართი).

სასამართლოს მითითებით, იურიდიული პირის ადგილსამყოფელის მითითებას არსებითი მნიშვნელობა აქვს იურიდიულ პირთან დაკავშირების, მისთვის კორესპოდენციის ჩაბარების უზრუნველსაყოფად, ასევე, დავის მიმდინარეობისას კანონით გათვალისწინებულ შემთხვევებში იურიდიული პირის მისამართი განსაზღვრავს განსჯად ორგანოს. ამდენად, აღნიშნულის უზრუნველსაყოფად მნიშვნელოვანია, რომ იურიდიულმა პირმა მიუთითოს მისი მისამართი, სადაც იგი ფუნქციონირებს და შესაძლებელი იქნება მასთან დაკავშირება. ამასთან, კანონმდებლობით არ არის გათვალისწინებული, რომ აღნიშნული ადგილსამყოფელი საზოგადოებას აუცილებლად საკუთრების

უფლებით უნდა ეკუთვნოდეს, ასევე, არ არსებობს ერთსა და იმავე მისამართზე რამდენიმე იურიდიული პირის დაარსების აკრძალვა. მოცემულ შემთხვევაში კი, თბილისში, 26 მაისის #1-ში მდებარე ფართი იჯარით აქვს აღებული შპს „ქროსვეისს“, რომელსაც ფართის ნაწილი ქვეიჯარით აქვს გაცემული შპს „კ-----“-სა და შპს „ჯეობეთზე“. სასამართლოს განმარტებით, გარდა იმისა, რომ აღნიშნული არ წარმოადგენს კანონდარღვევას, აღნიშნული არ ქმნის პრობლემას, რომ მხარემ შეძლოს შეუფერხებელი დაკავშირება რომელიმე საწარმოსთან და ერთ მისამართზე რამდენიმე იურიდიული პირის ფუნქციონირება არ გულისხმობს საწარმოთა ერთმანეთისაგან ყოველგვარი გამიჯვნის გარეშე მუშაობას.

რაც შეეხება მოსარჩელის მითითებას სასაქონლო ნიშნების გადაცემაზე, აღნიშნულთან მიმართებაში საქალაქო სასამართლომ განმარტა, რომ შპს „ქ-----“-ს აღნიშნულის სანაცვლოდ იღებდა ანაზღაურებას და მისი, როგორც სასაქონლო ნიშნის მესაკუთრის უფლებას წარმოადგენდა თავისუფლად მოეხდინა სასაქონლო ნიშნის განკარგვა და სანაცვლოდ, როგორც მეწარმეს, მიეღო მოგება. მით უფრო, რომ შპს „ქ-----“-ს წარმომადგენლის განმარტებით, საწარმო სწორედ მსგავსი საქმიანობიდან გამომდინარე იღებს მოგებას. შპს „ქ-----“-ს ასევე უფლებამოსილი იყო, რომ შპს „ფ-----“-თან გაეფორმებინა ინვენტარის იჯარის ხელშეკრულებებიც, რადგან სანაცვლოდ იგი იღებდა საიჯარო ქირას, ამდენად, აღნიშნულიც წარმოადგენდა დამატებითი თანხების მიღების შესაძლებლობას.

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ შპს „კ-----“-სა და „G-----“-ს სისტემურ-ელექტრონული ფორმით თამაშებისა და საიტის IT მომსახურებას უწევს შპს „სინგულარ+“. ამასთან, საქმეში წარმოდგენილია სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით მოწმედ დაკითხული შპს „კ-----“-ის ყოფილი ბუკმეიკერებისა და სხვა თანამშრომლების ჩვენებები, სადაც ისინი მიუთითებენ, რომ 2014 წლის ოქტომბრიდან სამუშაოდ გადავიდნენ შპს „ფ-----“-ში იმავე პირობებით, რაც ჰქონდათ შპს „კ-----“-ში და ფაქტობრივად, გადასვლა ატარებდა ფორმალურ ხასიათს.

სასამართლომ განმარტა, რომ მეწარმის საქმიანობის მიზანს წარმოადგენს მოგების მიღება, რისთვის, აუცილებელია შესაბამისი პროფესიონალი კადრების ყოლა, რომლებიც უზრუნველყოფენ საწარმოს გამართულ ფუნქციონირებას, რეკლამირებას, მომხმარებლისათვის სათანადო პროდუქტის მიწოდებასა და საწარმოსათვის შესაბამისი მომსახურების გაწევას. სასამართლომ მიუთითა, რომ მოპასუხეთა საქმიანობის სპეციფიკიდან გამომდინარე, ის ფაქტი, რომ მათ ერთი კომპანია უწევთ მომსახურებას და ახლად შექმნილ საწარმოში მოხდა შესაბამისი გამოცდილებისა და განათლების მქონე პირების აყვანა, ცალსახად არ ქმნის იმ ფაქტის დადასტურებულად მიჩნევის შესაძლებლობას, რომ შპს „ფ-----“-ის დაარსება მხოლოდ გადასახადის გადახდევენებისაგან თავის არიდებას ისახავდა მიზნად.

ამასთან, სასამართლოს მითითებით, სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-

ე მუხლის მე-3 ნაწილით ცალსახადაა განსაზღვრული, რომ საქმის გარემოებები, რომლებიც კანონის თანახმად, უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით.

საქალაქო სასამართლოს მითითებით, განსახილველ შემთხვევაში მოსარჩელის მიერ მითითებული ფაქტების ერთობლიობა არ ქმნის საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 246-ე მუხლით გათვალისწინებული ცრუმაგიერი პირების დადგენის სამართლებრივ საფუძველს, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში სახეზე არ არის და საქმის მასალებით არ დასტურდება გარემოება, რომ გადასახადის გადამხდელ მოპასუხედ დასახელებულ პირებს გააჩნიათ ან გააჩნდათ იმგვარი შეუსრულებელი საგადასახადო ვალდებულებები, რომლის გადახდისაგან თავის არიდების მიზნით მათ მოახდინეს ურთიერთშორის ისეთი კავშირის შექმნა, რომ საგადასახადო ორგანო ვერ ახდენს გადასახადის გადამხდელი პირის იდენტიფიცირებას კონკრეტულ დასაბეგრ ოპერაციებზე.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლომ მიიჩნია, რომ საქმის მასალებით არ დასტურდება ის გარემოება, რომ გადასახადის გადამხდელ მოპასუხედ დასახელებულ პირებს გააჩნიათ, ან გააჩნდათ იმგვარი შეუსრულებელი საგადასახადო ვალდებულებები, რომლის გადახდისაგან თავის არიდების მიზნით მათ მოახდინეს ურთიერთშორის ისეთი კავშირის შექმნა, რომ საგადასახადო ორგანო ვერ ახდენს გადასახადის გადამხდელი პირის იდენტიფიცირებას კონკრეტულ დასაბეგრ ოპერაციებზე. მოპასუხეთა ერთმანეთის ცრუმაგიერ პირებად აღიარებისთვის სახეზე არ არის მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც დაადასტურებდა, რომ მოპასუხეები მათ მიერ განხორციელებული ოპერაციების ერთობლიობით მოქმედებდნენ კუთვნილი საგადასახადო ვალდებულებების თავიდან აცილების მიზნით.

გარდა ზემოაღნიშნულისა, სასამართლო ხაზს უსვამს იმ ფაქტს, რომ ცრუმაგიერ პირებად ცნობის ნორმატიული რეგულირების საბოლოო მიზანს წარმოადგენს გადასახადის გადამხდელის აღიარებული საგადასახადო დავალიანების გადახდევის მიზნით, ცრუმაგიერი პირის მიმართ საგადასახადო დავალიანების გადახდევის უზრუნველყოფის ღონისძიებების განხორციელების შესაძლებლობა. ამდენად, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 246-ე მუხლის საფუძველზე ცრუმაგიერ პირებად ცნობის ლეგიტიმურ მიზანს წარმოადგენს გადასახადის გადამხდელის აღიარებული საგადასახადო დავალიანების გადახდევის უზრუნველყოფა.

სასამართლოს მითითებით, საქმეში წარმოდგენილია სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2014 წლის 10 დეკემბრის #094-290 და #006-2945 ბრძანებები, რომლებითაც გაუქმდა შპს „კ-----“-ისა და შპს „G-----ის“ ქონებაზე ყადაღის დადების შესახებ 2014 წლის 7 ნოემბრის #094-247 და #006-2468 ბრძანებები. გარდა ამისა, საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 30 დეკემბრის #2595 და #2596 განკარგულებების საფუძველზე შპს „G-----სა“ და

შპს „კ-----“–თან გაფორმდა #ა64-21 და #ა65-21 საგადასახადო შეთანხმებები, რომლის პირობებიც საწარმოთა მიერ შესრულებულია. სასამართლომ მიუთითა სადავო პერიოდში მოქმედი საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 292-ე მუხლის პირველ ნაწილზე, რომელიც ადგენს, რომ შემოსავლების სამსახურსა და გადასახადის გადამხდელს შორის შესაძლებელია გაფორმდეს საგადასახადო შეთანხმება გადასახადის გადამხდელის საგადასახადო დავალიანების შემცირების მიზნით. ამავე კოდექსის 293-ე მუხლის მე-4 და მე-5 ნაწილების შესაბამისად, საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების შემდეგ შემოსავლების სამსახურის უფროსი უფლებამოსილია მიიღოს გადაწყვეტილება გადასახადის გადამხდელის მიმართ საგადასახადო დავალიანების გადახდევის უზრუნველყოფის ღონისძიებათა ნაწილობრივ ან სრულად გაუქმების/არგამოყენების შესახებ. საგადასახადო შეთანხმების პირობების შესრულების შემდეგ გადასახადის გადამხდელის საგადასახადო დავალიანება მცირდება შემოსავლების სამსახურის უფროსის ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით.

სასამართლოს მითითებით, საქმეში ასევე წარმოდგენილია სსიპ შემოსავლების სამსახურის ადმინისტრირების დეპარტამენტის უფროსის მოადგილის 2016 წლის 19 ივლისის #91400-21-05 მიმართვა, რომლის მიხედვითაც, 2016 წლის 19 ივლისის მდგომარეობით, შემოსავლების სამსახურის ერთიანი ელექტრონული ბაზის მონაცემებით, შპს „ქროსვეისს“ პირადი აღრიცხვის ბარათზე ერიცხება 400 048,94 ლარი ზედმეტობა, ხოლო დამატებით დარიცხული თანხა, რომელიც არ არის აღიარებული, 710 874 ლარის ოდენობით, შპს „კ-----“-ს ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 98 291,11 ლარი, შპს „G-----ს“ საგადასახადო დავალიანება არ ერიცხება. შპს „ფ-----ს“ ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 5 204 389,07 ლარის ოდენობით. 2015 წლის 2 ივლისის გადასახადის გადამხდელის მთელ ქონებაზე გავრცელებულ იქნა საგადასახადო გირავნობის/იპოთეკის უფლება, ხოლო 2015 წლის 13 ივლისის გამოცემულ იქნა ქონებაზე ყადაღის დადების შესახებ #005-1966 ბრძანება.

სასამართლო მიუთითებს საქმეში წარმოდგენილ შედარების აქტებზე, რომლებითაც დასტურდება, რომ 2017 წლის 30 იანვრის მდგომარეობით, შპს „ქროსვეისს“ სახელმწიფო ბიუჯეტის წინაშე ერიცხება ძირითადი გადასახადი 62 140 ლარი, საურავი - 799 159,64 ლარი, შპს „კ-----“-ს ჯარიმა - 10 283,26 ლარი, საურავი - 69 307,87 ლარი, ზედმეტობა - 439 443,78 ლარი, შპს „G-----ს“ - ზედმეტობა 438 041,6 ლარი და 240 000 ლარი, რომელიც არ არის აღიარებული, ხოლო შპს „ფ-----ს“ - გადასახადის ძირითადი თანხა 3 781 858,33 ლარი, ჯარიმა - 53 500 ლარი, საურავი - 1 739 892,63 ლარი.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს მოპასუხეთა დღეის მდგომარეობით არსებული აღიარებული საგადასახადო დავალიანების ოდენობებზე, რამეთუ სადავო ნორმა სწორედ აღიარებული საგადასახადო დავალიანების გადახდევის უზრუნველყოფას ემსახურება, ასევე სასამართლომ მნიშვნელოვნად მიიჩნია, რომ შპს „კ-----“

“-სა და შპს „G-----თან“ გაფორმდა საგადასახადო შეთანხმებები, გაუქმდა მათ მიმართ გამოყენებული ყადაღის დადების შესახებ ბრძანებები, ამდენად, ადმინისტრაციულმა ორგანომ გამოხატა თავისი ნება აღნიშნულ დავალიანებებთან მიმართებით და ორ საწარმოსთან მიმართებით გამოიყენა კანონმდებლობით გათვალისწინებული საგადასახადო ტვირთის შემცირების შესაძლებლობა. აღნიშნული გარემოებები კი ცალსახად მიუთითებს, რომ არ არსებობს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 246-ე მუხლით გათვალისწინებული ღონისძიების გამოყენების საფუძველი, საჭიროება და აუცილებლობა.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 28 თებერვლის გადაწყვეტილება სააპელაციო წესით გაასაჩივრა სსიპ შემოსავლების სამსახურმა, რომელმაც გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმება და ახალი გადაწყვეტილებით სარჩელის დაკმაყოფილება მოითხოვა.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2017 წლის 9 ნოემბრის განჩინებით სსიპ შემოსავლების სამსახურის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა; უცვლელად დარჩა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 28 თებერვლის გადაწყვეტილება.

სააპელაციო სასამართლომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 390-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, გაიზიარა საქალაქო სასამართლოს შეფასებები და დასკვნები გასაჩივრებული გადაწყვეტილების ფაქტობრივ და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით, გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების დასაბუთებისას მიუთითა მათზე და აღნიშნა, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად გადაწყვიტა დავა.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2017 წლის 9 ნოემბრის განჩინება საკასაციო წესით გაასაჩივრა სსიპ შემოსავლების სამსახურმა, რომელმაც გასაჩივრებული განჩინების გაუქმება და ახალი გადაწყვეტილებით სარჩელის დაკმაყოფილება მოითხოვა.

კასატორი საკასაციო საჩივარს აფუძნებდა ძირითადად იმავე გარემოებებზე, რაზეც მიუთითებდა სარჩელსა და სააპელაციო საჩივარში.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2018 წლის 16 თებერვლის განჩინებით საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 34-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, დასაშვებობის შესამოწმებლად წარმოებაში იქნა მიღებული სსიპ შემოსავლების სამსახურის საკასაციო საჩივარი.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2018 წლის 3 მაისის განჩინებით სსიპ შემოსავლების სამსახურის საკასაციო საჩივარი მიჩნეულ იქნა დასაშვებად და მისი განხილვა დაინიშნა მხარეთა დასწრების გარეშე.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

საკასაციო სასამართლო საქმის მასალების გაცნობის, მათი შესწავლისა და ანალიზის, გასაჩივრებული განჩინების იურიდიული დასაბუთებულობისა და წარმოდგენილი საკასაციო საჩივრის მოტივების შემოწმების საფუძველზე მიიჩნევს, რომ სსიპ შემოსავლების სამსახურის საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და უცვლელად უნდა დარჩეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2017 წლის 9 ნოემბრის განჩინება, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საკასაციო სასამართლო მიუთითებს საქმის მასალებში ასახულ შემდეგ ფაქტობრივ გარემოებებზე: 2006 წლის 7 ნოემბერს მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრში დარეგისტრირდა შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება „ქ-----“, რომლის დირექტორია იოსებ უბირია, ხოლო 100%-იანი წილის მესაკუთრე - თეიმურაზ უგულავა. საწარმოს იურიდიულ მისამართად მიეთითა: თბილისი, საბურთალოს რაიონი, 26 მაისის მოედანი #1 (სასტუმრო აჭარა).

2008 წლის პირველ დეკემბერს მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრში დარეგისტრირდა შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება „კ-----“, რომლის დირექტორია იოსებ უბირია, ხოლო 100%-იანი წილის მესაკუთრე - თეიმურაზ უგულავა. საწარმოს იურიდიულ მისამართად მიეთითა: თბილისი, საბურთალოს რაიონი, 26 მაისის მოედანი #1.

2012 წლის 25 დეკემბერს მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრში დარეგისტრირდა შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება „G-----“, რომლის დირექტორია ზურაბ ნაყური, ხოლო 100%-იანი წილის მესაკუთრე - თეიმურაზ უგულავა. საწარმოს იურიდიულ მისამართად მიეთითა: ქ. თბილისი, ვაკე-საბურთალოს რაიონი, 26 მაისის სახელობის მოედანი #1.

2014 წლის 18 სექტემბერს მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრში დარეგისტრირდა შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება „ფ-----“. რეესტრიდან 2014 წლის 18 სექტემბრის ამონაწერის მიხედვით, საწარმოს დირექტორი და 100%-იანი წილის მესაკუთრეა გოგიტა მიქაბერიძე.

2014 წლის 10 ოქტომბერს გოგიტა მიქაბერიძესა და ავთანდილ წერეთელს შორის დაიდო ხელშეკრულება შპს „ფ-----ის“ წილის დათმობის (ნასყიდობის) შესახებ. მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრიდან 2014 წლის 10 ოქტომბრის ამონაწერის მიხედვით, შპს „ფ-----ის“ დირექტორია ზაურ ბერუაშვილი, ხოლო 100%-იანი წილის მესაკუთრე - ავთანდილ წერეთელი.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურის უფროსისადმი სსიპ შემოსავლების სამსახურის აუდიტის დეპარტამენტის 2014 წლის 27 ივნისის #21-14/45343 მიმართვის შესაბამისად, აუდიტის დეპარტამენტის 2013 წლის 12 სექტემბრის #44463 ბრძანების საფუძველზე მიმდინარეობს შპს „კ-----“-ის საქმიანობის გასვლითი საგადასახადო შემოწმება, ხოლო 2014 წლის 15 აპრილის #21158 ბრძანების საფუძველზე - შპს „G-----ის“ საქმიანობის გასვლითი საგადასახადო შემოწმება. მიმართვის თანახმად, შემოწმებისას გაირკვა, რომ მითითებული საწარმოების საქმიანობის სფეროს წარმოადგენს სათამაშო ბიზნესი, კერძოდ, შპს „კ-----“-ის საქმიანობას წარმოადგენს ინტერნეტ საიტზე www.adjarabet.com ტოტალიზატორისა და ნარდის სისტემურ-ელექტრონული ფორმის თამაშის, დარბაზის ტოტალიზატორისა და კაზინოს მოწყობა (ქ. ბათუმში), ხოლო შპს „G-----ის“ საქმიანობის საგანს წარმოადგენს სისტემურ-ელექტრონული ფორმით თამაშობების, სათამაშო აპარატების სალონისა და კაზინოს მოწყობა (დაბა სტეფანწმინდაში). აღნიშნულ საწარმოებს სისტემურ-ელექტრონული ფორმით თამაშებისა და საიტის IT მომსახურებას უწევს შპს „სინგულარ+“, რომლის მომსახურებიდან შემოსავლები ძირითადად ფორმირდება შპს „კ-----“-ისა და შპს „G-----ის“ მიერ სისტემურ-ელექტრონული ფორმით თამაშებიდან მიღებული მოგების გარკვეული პროცენტული ოდენობით.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურის საგამოძიებო დეპარტამენტის განსაკუთრებით მნიშვნელოვან საქმეთა სამმართველოს გამომძიებლის გამოძიების დაწყების აღრიცხვის ბარათის მიხედვით, 2014 წლის 27 ივნისს დაიწყო გამოძიება შპს „კ-----“-ის, შპს „G-----ისა“ და შპს „სინგულარ+“-ის ხელმძღვანელ პირთა მიერ განსაკუთრებით დიდი ოდენობით გადასახადებისათვის თავის არიდების ფაქტზე.

2014 წლის 23 სექტემბერს შპს „ქროსვეისსა“ (მეიჯარე) და შპს „ფ-----ს“ (მოიჯარე) შორის დადებულია გარკვეული სახის ინვენტარის (რულეტი, მაგიდა, ფიშკები, რულეტკის ფერი, ბურთულა, დოლი, სეიფი, ათამაშო აპარატის, პოკერის და ინსპექტორის სკამები, კონდიციონერი, პრინტერი, ტელეფონი, მაცივარი, კარტები, სარკე, ფულის სათვლელი, ნოუთბუქები, პერსონალური კომპიუტერის სრული კომპლექტი) საიჯარო ხელშეკრულება. ყოველთვიური საიჯარო ქირა განისაზღვრა 18 290 ლარის ოდენობით დღგ-ს ჩათვლით. იმავე დღეს მხარეთა შორის გაფორმებულია ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ინვენტარის მიღება-ჩაბარების აქტი.

2014 წლის 23 სექტემბრის საიჯარო ხელშეკრულება ვადაზე ადრე შეწყდა მხარეთა 2014 წლის 27 დეკემბრის შეთანხმების საფუძველზე.

2014 წლის 30 სექტემბერს შპს „ქროსვეისსა“ (მეიჯარე) და შპს „ფ-----ს“ (მოიჯარე) შორის დადებულია გარკვეული სახის ინვენტარის (პრინტერი, მონიტორი, პროცესორი, მაუსი, კლავიატურა, ყურსასმენი, დინამიკი, სკამები, დაფა, ტანსაცმლის საკიდი, მაგიდა, საათი, ტელევიზორი, მიკროტალღური ღუმელი) საიჯარო ხელშეკრულება. ყოველთვიური საიჯარო ქირა განისაზღვრა 5 000 ლარის ოდენობით დღგ-ს ჩათვლით. 2014 წლის პირველ

ოქტომბერს მხარეთა შორის გაფორმებულია ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ინვენტარის მიღება-ჩაბარების აქტი.

2014 წლის 30 სექტემბრის საიჯარო ხელშეკრულება ვადაზე ადრე შეწყდა მხარეთა 2014 წლის 27 დეკემბრის შეთანხმების საფუძველზე.

2014 წლის 15 ოქტომბერს შპს „ქროსვეისსა“ (გამცემი) და შპს „ფ-----ს“ (მიმღები) შორის დადებულია ხელშეკრულება სასაქონლო ნიშნის გამოყენების უფლების გადაცემაზე. კერძოდ, მიმღებს მიენიჭა უფლება ხელშეკრულების მოქმედების პერიოდში კომერციული სახელის (სასაქონლო ნიშნის) სახით გამოყენებინა გამსხვისებლის კუთვნილი სასაქონლო ნიშანი - სიტყვათწყობით adjarabet.com, adjarabet.ge, adjarabet, adjara.com. ეს უფლება მიმღებს გადაეცა შეუზღუდავად მის მიერ მოწყობილი ტოტალიზატორისა და სისტემურ ელექტრონული ფორმით მოწყობილი თამაშობებისათვის. მიმღებს მიენიჭა უფლებამოსილება, თავისი შეხედულებისამებრ სასაქონლო ნიშნები გამოყენებინა თავისი საქმიანობის რეკლამირების მიზნით. ხელშეკრულების მე-3 მუხლით განისაზღვრა ხელშეკრულების ღირებულების გამოანგარიშების წესი და გადახდის ვადა.

2014 წლის 15 ოქტომბრის ხელშეკრულება ვადაზე ადრე შეწყდა მხარეთა 2014 წლის 27 დეკემბრის შეთანხმების საფუძველზე.

საქართველოს ინტელექტუალური საკუთრების ეროვნული ცენტრის 2014 წლის 25 ნოემბრის #2177/03 წერილის მიხედვით, დასახელება „აჭარაბეთი“ იდენტური ნიშანი საქპატენტში რეგისტრირებული, კერძოდ, adjarabet.ge, adjarabet.com, adjaranet. სამივე ნიშნის მფლობელია შპს „ქ-----“.

შპს „კ-----“-ზე საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ გაცემულია ტოტალიზატორის მოწყობის შესახებ #19-05/1174 ნებართვა. ობიექტის მისამართია ბათუმი, ლ. ასათიანის ქ. #14, პირველი სართული, ფართი #1. ნებართვის მოქმედების ვადა განისაზღვრა 2011 წლის 22 აპრილის ჩათვლით.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2012 წლის 27 დეკემბრის #250/01 ბრძანებით შპს „G-----ზე“ გაცემულია სამორინეს მოწყობის ნებართვა, მისამართი: დაბა ყაზბეგი, გორგასლის ქ. 1, სართული 1, ფართი 1. აღნიშნული ბრძანების საფუძველზე გაცემულია სამორინეს მოწყობის სანებართვო მოწმობა #19-04/16, რომლის მოქმედება განისაზღვრა 2017 წლის 26 დეკემბრის ჩათვლით.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 20 ოქტომბრის #672/01 ბრძანებით შპს „ფ-----ზე“ გაცემულია წამახალისებელი გათამაშების მოწყობის ნებართვა, მისამართი: თბილისი, ვაჟისუბნის დასახლება, კორპ. 15, ბინა 16.

აღნიშნული ბრძანების საფუძველზე გაცემულია წამახალისებელი გათამაშების მოწყობის სანებართვო მოწმობა #19-03/124, რომლის მოქმედება განისაზღვრა 2015 წლის 19 ოქტომბრის ჩათვლით.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მიერ შპს „ფ-----ზე“ გაცემულია სამორინეს მოწყობის სანებართვო მოწმობა #19-04/26, რომლის მოქმედება

განისაზღვრა 2019 წლის 25 სექტემბრის ჩათვლით.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 23 სექტემბრის #648/01 ბრძანებით 2014 წლის 23 სექტემბრიდან ძალადაკარგულად ჩაითვალა სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2012 წლის 27 დეკემბრის #251/01 ბრძანება და გაუქმდა შპს „G-----ზე“ გაცემული სამორინეს მოწყობის #19-06/071 ნებართვა.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 26 სექტემბრის #656/01 ბრძანებით 2014 წლის 26 სექტემბრიდან ძალადაკარგულად ჩაითვალა სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2012 წლის 27 დეკემბრის #250/01 ბრძანება და გაუქმდა შპს „G-----ზე“ გაცემული სამორინეს მოწყობის #19-04/16 ნებართვა.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 29 დეკემბრის #724/01 ბრძანებით 2014 წლის 29 დეკემბრიდან ძალადაკარგულად ჩაითვალა სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2014 წლის 23 სექტემბრის #651/01 ბრძანება და გაუქმდა შპს „ფ-----ზე“ გაცემული სათამაშო აპარატების სალონის მოწყობის #19-06/111 ნებართვა.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 29 დეკემბრის #725/01 ბრძანებით 2014 წლის 29 დეკემბრიდან ძალადაკარგულად ჩაითვალა სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2014 წლის 26 სექტემბრის #657/01 ბრძანება და გაუქმდა შპს „ფ-----ზე“ გაცემული სამორინეს მოწყობის #19-04/26 ნებართვა.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 29 დეკემბრის #734/01 ბრძანებით 2014 წლის 29 დეკემბრიდან ძალადაკარგულად ჩაითვალა სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2014 წლის 24 სექტემბრის #652/01 ბრძანება და გაუქმდა შპს „ფ-----ზე“ გაცემული ტოტალიზატორის მოწყობის #19-05/185 ნებართვა.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2015 წლის 19 თებერვლის #776/01 ბრძანებით 2015 წლის 19 თებერვლიდან ძალადაკარგულად ჩაითვალა სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2014 წლის 20 ოქტომბრის #672/01 ბრძანება და გაუქმდა შპს „ფ-----ზე“ გაცემული წამახალისებელი გათამაშების მოწყობის #19-03/124 ნებართვა.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 7 ნოემბრის #118860-21-11 სამსახურებრივი ბარათის მიხედვით, შპს „ფ-----მა“ 2014 წლის 24 სექტემბერს მომსახურების დეპარტამენტს მიმართა განცხადებით სათამაშო აპარატების სალონის მოწყობის #19-06/111 და ტოტალიზატორის მოწყობის #19-06/185 ნებართვებში ცვლილების შეტანის შესახებ, კერძოდ, თამაშობების სისტემურ-ელექტრონული ფორმითაც მოწყობის შესახებ ვებგვერდზე - www.adjarabet.com; www.adjarabet.ge. გადამხდელს განცხადებებზე დაუდგინდა ხარვეზი, რადგან აღნიშნული ვებგვერდებით სარგებლობდნენ სხვა გადასახადის გადამხდელები, შესაბამისად, შპს „G-----“ და შპს „კ-----“. 2014 წლის 25 სექტემბერს გადამხდელებმა წარადგინეს განცხადებები შპს „G-----ის“ სათამაშო აპარატების

სალონის მოწყობის #19-06/072 და შპს „კ-----“-ის ტოტალიზატორის მოწყობის #19-05/009 ნებართვებში ცვლილებების შეტანის შესახებ, აზარტული თამაშობების სისტემურ ელექტრონული ფორმით მოწყობის გაუქმების მოთხოვნით ვებგვერდზე - www.adjarabet.com; www.adjarabet.ge, რაზედაც განმცხადებლებს გაეგზავნათ დადებითი პასუხი. ხარვეზის გამოსწორების თანახმად, 2014 წლის 25 სექტემბერს შპს „ფ-----ის“ მიერ დარეგისტრირებულ ორივე განცხადებას მიენიჭა დადებითი პასუხი #19-06/111 და #19-06/185 ნებართვების საფუძველზე მოწყობილი თამაშობების სისტემურ-ელექტრონული ფორმითაც მოწყობის შესახებ.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის ადმინისტრირების დეპარტამენტის უფროსის მოადგილის 2014 წლის 10 ნოემბრის #119778-21-05 მიმართვის მიხედვით, სსიპ შემოსავლების სამსახურის ერთიანი ელექტრონული ბაზის მონაცემებით, 2014 წლის 10 ნოემბრის მდგომარეობით, შპს „კ-----“-ს ერიცხება სალდირებული საგადასახადო დავალიანება 114 743 167,06 ლარი და შპს „G-----ს“ – 26 925 179,79 ლარი. 2014 წლის 7 ნოემბერს, შპს „კ-----“-ისა და შპს „G-----ის“ მიმართ, შემოსავლების სამსახურის მიერ, საგადასახადო დავის პერიოდში, საგადასახადო დავალიანების უზრუნველყოფის მიზნით გამოცემულ იქნა ქონებაზე ყადაღის დადების შესახებ, შესაბამისად, #094-247 და #006-2468 ბრძანებები. შემოსავლების სამსახურის მომსახურების დეპარტამენტის 2014 წლის 7 ნოემბრის #118860-21-11 სამსახურებრივი ბარათის თანახმად, შპს „კ-----“-ისა და შპს „G-----ის“ მიმართ, მათივე მოთხოვნის საფუძველზე, გაუქმებულ იქნა აზარტული თამაშობების სისტემურ ელექტრონული ფორმით მოწყობის უფლება, ხოლო შპს „ფ-----ს“ მიეცა უფლება #19-06/11 და #19-05/185 ნებართვების საფუძველზე მოწყობილი თამაშობების სისტემურ ელექტრონული ფორმითაც მოწყობის შესახებ (www.adjarabet.com; www.adjarabet.ge).

მიმართვაში აღინიშნა, რომ შპს „ქ-----ს“, შპს „კ-----“-ისა და შპს „G-----ის“ დამფუძნებელი და 100%-იანი წილის მფლობელია თეიმურაზ უგულავა. როგორც საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურის 2014 წლის 8 ნოემბრის #8063/15-04-01 წერილით გადმოგზავნილი სისხლის სამართლის საქმის მასალებიდან ირკვევა, შპს „ქ-----ს“ ქვემოიჯარეები არიან შპს „კ-----“ და შპს „G-----“. მითითებული გადასახადის გადამხდელების იურიდიული მისამართი არის ქ. თბილისი, 26 მაისის მოედანი #1, იოსებ უბირია არის შპს „ქ-----სა“ და შპს „კ-----“-ის დირექტორი.

მიმართვის თანახმად, შესაძლებელია, რომ აღნიშნული გადასახადის გადამხდელების მიერ აზარტული თამაშობების სისტემურ ელექტრონული ფორმით მოწყობის უფლების ცვლილება მიზნად ისახავდეს გადასახადების გადახდისაგან თავის არიდებას, რის გამოც სსიპ შემოსავლების სამსახურის დავების დეპარტამენტის უფროსს ეთხოვა, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 246-ე მუხლის შესაბამისად, მიემართა სასამართლოსათვის შპს „ქ-----ს“, შპს „კ-----“-ის, შპს „G-----ისა“ და შპს „ფ-----ის“ ერთმანეთის ცრუმაგიერ პირებად ცნობის თაობაზე მოთხოვნით.

შპს „G-----ს“, 2014 წლის 19 ნოემბრის მდგომარეობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის წინაშე ერიცხება ძირითადი გადასახადი 24 580 037,40 ლარი, საურავი - 2 444 936,07 ლარი და ზედმეტობა - 2 429,76 ლარი.

შპს „კ-----“-ს, 2014 წლის 19 ნოემბრის მდგომარეობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის წინაშე ერიცხება ძირითადი გადასახადი 77 486 125,80 ლარი, საურავი - 37 988 085,25 ლარი და ზედმეტობა - 439 444,02 ლარი.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2014 წლის 10 დეკემბრის #094-290 და #006-2945 ბრძანებებით, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 238-ე მუხლის მე-7 ნაწილის საფუძველზე, გაუქმდა შპს „კ-----“-ისა და შპს „G-----ის“ ქონებაზე ყადაღის დადების შესახებ 2014 წლის 7 ნოემბრის #094-247 და #006-2468 ბრძანებები.

საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 30 დეკემბრის #2595 განკარგულებით მიღებულ იქნა ცნობად, რომ შპს „G-----მა“ საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების მიზნით განცხადებით მიმართა სსიპ შემოსავლების სამსახურს, რომ 2014 წლის 9 დეკემბრის მდგომარეობით, გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათებზე ერიცხება სალდირებული საგადასახადო დავალიანება, სულ 27 180 456,84 ლარის ოდენობით.

განკარგულებით, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 293-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, შპს „G-----ის“ მიერ წარდგენილი წინადადებების გათვალისწინებით, სსიპ შემოსავლების სამსახურს დაევალა შპს „G-----თან“ საგადასახადო შეთანხმების აქტის გაფორმება შემდეგი პირობებით: ა) გადასახდელი საგადასახადო დავალიანების ოდენობა - 3 400 000 ლარი; ბ) ამ პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული საგადასახადო ვალდებულების გადახდის ვადა: ბ.ა) 2 400 000 ლარი - 2015 წლის 1 მარტამდე; ბ.ბ) 1 000 000 ლარი - 2015 წლის 1 სექტემბრამდე გ) საგადასახადო შეთანხმების აქტით გათვალისწინებული შესრულების შემდეგ შპს „G-----ს“ 2014 წლის 9 დეკემბრის მდგომარეობით გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათებზე საგადასახადო დავალიანების თანხა, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 292-ე მუხლის მე-2 ნაწილის გათვალისწინებით, უნდა განესაზღვროს 3 400 000 ლარით. საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების ვადად განისაზღვრა ამ განკარგულების გამოცემიდან არა უგვიანეს 30 კალენდარული დღისა.

2015 წლის 22 იანვარს, საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 30 დეკემბრის #2595 განკარგულების საფუძველზე და გათვალისწინებული პირობებით, შპს „G-----თან“ დადებულია საგადასახადო შეთანხმება #ა64-21.

საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 30 დეკემბრის #2596 განკარგულებით მიღებულ იქნა ცნობად, რომ შპს „კ-----“-მა საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების მიზნით განცხადებით მიმართა სსიპ შემოსავლების სამსახურს, რომ 2014 წლის 9 დეკემბრის მდგომარეობით, გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათებზე ერიცხება სალდირებული საგადასახადო დავალიანება, სულ 116 069 107,34 ლარის ოდენობით.

განკარგულებით, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 293-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, შპს „კ-----“-ის მიერ წარდგენილი

წინადადებების გათვალისწინებით, სსიპ შემოსავლების სამსახურს დაევალა შპს „კ-----“-თან საგადასახადო შეთანხმების აქტის გაფორმება შემდეგი პირობებით: ა) გადასახდელი საგადასახადო დავალიანების ოდენობა - 15 000 000 ლარი; ბ) ამ პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული საგადასახადო ვალდებულების გადახდის ვადა: ბ.ა) 4 000 000 ლარი - 2015 წლის 1 სექტემბრამდე; ბ.ბ) 5 000 000 ლარი - 2016 წლის 1 იანვრამდე; ბ.გ) 6 000 000 ლარი - 2016 წლის 1 ივლისამდე; გ) საგადასახადო შეთანხმების აქტით გათვალისწინებული შესრულების შემდეგ შპს „კ-----“-ს 2014 წლის 9 დეკემბრის მდგომარეობით გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათებზე საგადასახადო დავალიანების თანხა, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 292-ე მუხლის მე-2 ნაწილის გათვალისწინებით, უნდა განესაზღვროს 15 000 000 ლარით. საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების ვადად განისაზღვრა ამ განკარგულების გამოცემიდან არა უგვიანეს 30 კალენდარული დღისა.

2015 წლის 22 იანვარს, საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 30 დეკემბრის #2596 განკარგულების საფუძველზე და გათვალისწინებული პირობებით, შპს „კ-----“-თან დადებულია საგადასახადო შეთანხმება #ა65-21.

2015 წლის 26 თებერვალს შპს „G-----ის“ მიერ გადახდილია 2 400 000 ლარი. გადახდის დანიშნულებაში მითითებულია - „საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებული თანხა საქართველოს მთავრობის 30.12.2014წ. #2595 განკარგულება“.

2015 წლის 31 აგვისტოს შპს „G-----ის“ მიერ გადახდილია 1 000 000 ლარი. გადახდის დანიშნულებაში მითითებულია - „შეთანხმებით გათვალისწინებული თანხა.“

2015 წლის 31 აგვისტოს შპს „კ-----“-ის მიერ გადახდილია 4 000 000 ლარი. გადახდის დანიშნულებაში მითითებულია - „შეთანხმებით გათვალისწინებული თანხა.“

2016 წლის 30 ივნისს შპს „კ-----“-ის მიერ გადახდილია 6 000 000 ლარი. გადახდის დანიშნულებაში მითითებულია - „საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებული თანხა.“

სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2016 წლის 5 ივლისის #19093 ბრძანებით, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 293-ე მუხლის მე-5 ნაწილის, საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 30 დეკემბრის #2596 განკარგულებისა და შპს „კ-----“-სა და სსიპ შემოსავლების სამსახურს შორის გაფორმებული 2015 წლის 22 იანვრის #ა 65-21 საგადასახადო შეთანხმების საფუძველზე, შპს „კ-----“-ს 2014 წლის 9 დეკემბრის მდგომარეობით გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათებზე საგადასახადო დავალიანების თანხა, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 292-ე მუხლის მე-2 ნაწილის გათვალისწინებით, განესაზღვრა მოგების გადასახადის სანქციის ნაწილში 15 000 000 ლარით. #19093 ბრძანებით სსიპ შემოსავლების სამსახურის ადმინისტრირების დეპარტამენტს დაევალა შესაბამისი კორექტირების (შემცირების) განხორციელება შპს „კ-----“-ის პირადი

აღრიცხვის ბარათებზე და მის მიმართ კორექტირებული საგადასახადო დავალიანების გადახდევის უზრუნველსაყოფად დაწყებული ღონისძიებების გაუქმება.

სსიპ შემოსავლების სამსახურის ადმინისტრირების დეპარტამენტის უფროსის მოადგილის 2016 წლის 19 ივლისის #91400-21-05 მიმართვის მიხედვით, 2016 წლის 19 ივლისის მდგომარეობით, შემოსავლების სამსახურის ერთიანი ელექტრონული ბაზის მონაცემებით, შპს „ქროსვეისს“ პირადი აღრიცხვის ბარათზე ერიცხება 400 048,94 ლარი ზედმეტობა, ხოლო დამატებით დარიცხული თანხა, რომელიც არ არის აღიარებული, 710 874 ლარის ოდენობით, შპს „კ-----“-ს ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 98 291,11 ლარი, შპს „G-----ს“ საგადასახადო დავალიანება არ ერიცხება.

ასევე, მიმართვაში აღინიშნა, რომ შპს „ფ-----ს“ ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 5 204 389,07 ლარის ოდენობით. 2015 წლის 2 ივლისის გადასახადის გადამხდელის მთელ ქონებაზე გავრცელდა საგადასახადო გირავნობის/იპოთეკის უფლება, ხოლო 2015 წლის 13 ივლისის გამოცემულ იქნა ქონებაზე ყადაღის დადების შესახებ #005-1966 ბრძანება. შპს „ფ-----ის“ მიმართ საგადასახადო შეთანხმება გაფორმებული არ არის. შპს „ქროსვეისს“, 2017 წლის 30 იანვრის მდგომარეობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის წინაშე ერიცხება აღიარებული საგადასახადო დავალიანება: ძირითადი გადასახადი 62 140 ლარი, საურავი - 799 159,64 ლარი.

შპს „კ-----ს“, 2017 წლის 30 იანვრის მდგომარეობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის წინაშე ერიცხება აღიარებული საგადასახადო დავალიანება: ჯარიმა - 10 283,26 ლარი, საურავი - 69 307,87 ლარი, ზედმეტობა - 439 443,78 ლარი.

შპს „G-----ს“, 2017 წლის 30 იანვრის მდგომარეობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის წინაშე ერიცხება ზედმეტობა 438 041,6 ლარი. საწარმოს დამატებით ერიცხება 240 000 ლარი, რომელიც არ არის აღიარებული.

შპს „ფ-----ს“, 2017 წლის 30 იანვრის მდგომარეობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის წინაშე ერიცხება აღიარებული საგადასახადო დავალიანება: გადასახადის ძირითადი თანხა 3 781 858,33 ლარი, ჯარიმა - 53 500 ლარი, საურავი - 1 739 892,63 ლარი.

განსახილველ შემთხვევაში დავის საგანს შპს „კ-----“-ის, შპს „ფ-----ის“, შპს „ქ-----სა“ და შპს „G-----ის“ ერთმანეთის ცრუმაგიერ პირებად აღიარება წარმოადგენს, რასაც მოსარჩელე ითხოვს იმ საფუძველით, რომ მითითებული პირები წარმოადგენენ ერთმანეთის ცრუმაგიერ პირებს, ვინაიდან მათ განახორციელეს კონკრეტული ოპერაციები, რაც მიმართული იყო იმ მიზნისკენ, რომ თავი აერიდებინათ კუთვნილი საგადასახადო ვალდებულებების უზრუნველყოფის ღონისძიებებისათვის.

საკასაციო სასამართლო თავდაპირველად მიუთითებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 246-ე მუხლზე, რომელიც შეიცავს ცრუმაგიერი მფლობელობის დეფინიციას. მითითებული ნორმის მიხედვით, თუ სასამართლო დაადგენს, რომ პრაქტიკულად შეუძლებელია გადასახადის გადამხდელის განსხვავება სხვა პირისგან და ეს პირი გამოყენებულია

გადასახადის გადახდევენების უზრუნველყოფის ღონისძიებებისთვის თავის არიდების მიზნით, ითვლება, რომ აღნიშნული პირები არიან ერთიმეორის ცრუმაგიერი პირები. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, გადასახადის გადამხდელის აღიარებული საგადასახადო დავალიანების გადახდევენების მიზნით, საგადასახადო ორგანოს უფლება აქვს ცრუმაგიერი პირის მიმართ განახორციელოს საგადასახადო დავალიანების გადახდევენების უზრუნველყოფის ღონისძიებები. აღნიშნული მუხლის შინაარსიდან გამომდინარე, იმ გარემოების დადასტურების მიზნით, რომ გადასახადის გადამხდელი წარმოადგენს სხვა პირის ცრუმაგიერ პირს, სავალდებულოა დადასტურდეს, რომ გადასახადის გადამხდელის გამიჯვნა ამ სხვა პირისაგან რიგი ფაქტობრივი გარემოებების გამო პრაქტიკულად შეუძლებელია და კონკრეტული ერთი პირი ამ სხვა პირის მხრიდან გამოყენებულია გადასახადის გადახდევენების უზრუნველყოფის ღონისძიებისათვის თავის არიდების მიზნით. აღნიშნული სამართლებრივი ინსტრუმენტის მიზანია დაიცვას საგადასახადო ორგანოს, როგორც კრედიტორის უფლებები.

საკასაციო სასამართლოს განმარტებით, ამავე კოდექსის მე-19 მუხლით რეგლამენტირებულია ასევე ურთიერთდამოკიდებული პირების დეფინიცია, კერძოდ, ურთიერთდამოკიდებულ პირებად ითვლებიან ის პირები, რომელთა შორის განსაკუთრებულ ურთიერთობათა არსებობამ შეიძლება გავლენა მოახდინოს მათი ან მათ მიერ წარმოდგენილი პირების საქმიანობის პირობებზე ან ეკონომიკურ შედეგებზე. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის „თ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, განსაკუთრებულ ურთიერთობებს მიეკუთვნება ურთიერთობები, რომელთა დროსაც პირები არიან ნათესავები; ხოლო მე-3 ნაწილის შესაბამისად, საქართველოს საგადასახადო კანონმდებლობის მიზნებისათვის ფიზიკური პირის ნათესავებად ითვლებიან: ა) ნათესავების პირველი შტო: მეუღლე, მშობელი, შვილი, და, ძმა; ბ) ნათესავების მეორე შტო: პირველი შტოს თითოეული ნათესავის მეუღლე, მშობელი, შვილი, და, ძმა, გარდა იმ ფიზიკური პირისა, რომელიც უკვე მიეკუთვნა პირველ შტოს; გ) პირები, რომლებიც ხანგრძლივი მეურვეობის შედეგად ერთმანეთთან დაკავშირებული არიან, როგორც მშობლები და შვილები.

საკასაციო სასამართლო ვერ გაიზიარებს ქვემდგომი სასამართლოს მსჯელობას იმ ნაწილში, რომლითაც იგი გამორიცხავს შპს „კ-----“-ის, შპს „ფ-----“-ის, შპს „ქ-----სა“ და შპს „გ-----ის“ ერთმანეთის ცრუმაგიერ პირებად აღიარებას და აქვე განმარტავს, რომ ცრუმაგიერი პირის დეფინიცია უნდა აკმაყოფილებდეს ორ კრიტერიუმს: ა) რეალური და ცრუმაგიერი პირი ერთმანეთისაგან არ უნდა განსხვავდებოდეს; ბ) ცრუმაგიერი პირი უნდა იყოს გამოყენებული გადასახადის გადახდევენების უზრუნველყოფის ღონისძიებებისათვის თავის არიდების მიზნით (იგულისხმება საგადასახადო კოდექსით განსაზღვრული ღონისძიებები: საგადასახადო გირავნობა ან იპოთეკა, მესამე პირზე გადახდევენების მიქცევა, ქონებაზე ყადაღის დადება, ყადაღადადებული ქონების რეალიზაცია, საბანკო ანგარიშზე საინკასო დავალების წარდგენა, გადასახადის გადამხდელის სალაროდან ნაღდი ფულის

ამოღება). ცრუმაგიერ პირს წარმოშობს რეალური პირის ქმედება - თავი აარიდოს გადასახადის გადახდევენების უზრუნველყოფის ღონისძიებას და შესაბამისი ქონება მანამდე გადასცეს ცრუმაგიერ პირს, ვიდრე მის მიმართ განხორციელდება შესაბამისი ღონისძიებები.

საკასაციო სასამართლოს მოსაზრებით, საქმეში არსებული მასალები ნათლად ადასტურებენ იმ ფაქტს, რომ დასახელებული პირების ერთმანეთისგან განსხვავება მოცემული ბიზნესაქტივობიდან გამომდინარე, შეუძლებელია. შესაბამისად, დასაბუთებულია საკასაციო საჩივრის მოსაზრება მითითებული პირების ერთმანეთისაგან განსხვავების შეუძლებლობისა და მათი ერთ მეწარმე სუბიექტად განხილვის თაობაზე.

ამასთან, საკასაციო სასამართლო სადავო საკითხთან დაკავშირებით დამატებით განმარტავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში სახეზე გვაქვს საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 25-ე მუხლით განსაზღვრული აღიარებითი სარჩელი. საკასაციო სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 25-ე მუხლის შესაბამისად, მოსარჩელის კანონიერი ინტერესის არსებობისას სასამართლო უფლებამოსილია აღიაროს (დაადასტუროს) კონკრეტული სამართლებრივი ურთიერთობის არსებობა-არარსებობა, მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მოსარჩელე მხარე წარადგენს აღნიშნული გარემოების დამადასტურებელ უდავო მტკიცებულებებს. ამდენად, აღიარებითი სარჩელის სპეციფიკურობა გამომდინარეობს იქიდან, რომ სასამართლო უდავოდ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებებისა და მტკიცებულებების საფუძველზე მხოლოდ აღიარებს (ადასტურებს) კონკრეტული სამართალურთიერთობის არსებობა-არარსებობის ფაქტს. მოცემული სახის სარჩელეებთან მიმართებაში პროცესუალური კანონმდებლობით დაწესებულია დასაშვებობის წინა პირობები (ასკ-ის 25.2), კერძოდ, სარჩელის დასაშვებობის შემოწმებისას უნდა გაირკვეს სამართლებრივი ურთიერთობის მიმართ მოსარჩელის კანონიერი ინტერესი, კანონიერი ინტერესი გამოხატული უნდა იყოს პირის მატერიალურ-სამართლებრივ სივრცეში. პროცესის აღძვრის საფუძველს წარმოადგენს არა ნებისმიერი, არამედ იურიდიული დაინტერესება, ინტერესი უნდა იყოს კონკრეტული, ლეგიტიმური და პატივსაღები. იურიდიული ინტერესის არსებობისათვის არ კმარა მის შესახებ მოსარჩელის განცხადება. ინტერესის არსებობა ობიექტურ მონაცემებზე უნდა იყოს დამყარებული, სარჩელში დასმული საკითხისადმი მოსარჩელის უშუალო უფლებადამცავი ინტერესი უნდა გააჩნდეს. ინტერესის საკითხს წყვეტს სასამართლო. სასამართლო ვერ დაეყრდნობა მხოლოდ მოსარჩელის მოსაზრებას. მოსარჩელის ინტერესი აღიარებით სარჩელში გარკვეული თავისებურებებით ხასიათდება. აღიარებითი გადაწყვეტილების მიმართ იურიდიული ინტერესი მდგომარეობს განსაზღვრული სამართლებრივი მდგომარეობის დადგენაში. აღიარებით სარჩელში იურიდიული ინტერესი მიმართულია გარკვეული სამართალურთიერთობის არსებობის ან არარსებობის დადასტურებაზე - რა უფლების დასაცავად მიმართა მან სასამართლოს და რა არის მისი საბოლოო

ინტერესი.

კონკრეტულ შემთხვევაში, როგორც საქმის მასალებით დასტურდება, სარჩელის აღძვრის შემდგომ, საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 30 დეკემბრის #2595 და #2596 განკარგულებების საფუძველზე შპს „G-----სა“ და შპს „კ-----“-თან გაფორმდა #ა64-21 და #ა65-21 საგადასახადო შეთანხმებები, რომლის პირობებიც საწარმოთა მიერ შესრულებულია. სადავო პერიოდში მოქმედი საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 292-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, შემოსავლების სამსახურსა და გადასახადის გადამხდელს შორის შესაძლებელია გაფორმდეს საგადასახადო შეთანხმება გადასახადის გადამხდელის საგადასახადო დავალიანების შემცირების მიზნით. ამავე კოდექსის 293-ე მუხლის მე-4 და მე-5 ნაწილების შესაბამისად, საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების შემდეგ შემოსავლების სამსახურის უფროსი უფლებამოსილია მიიღოს გადაწყვეტილება გადასახადის გადამხდელის მიმართ საგადასახადო დავალიანების გადახდევის უზრუნველყოფის ღონისძიებათა ნაწილობრივ ან სრულად გაუქმების/არგამოყენების შესახებ. საგადასახადო შეთანხმების პირობების შესრულების შემდეგ გადასახადის გადამხდელის საგადასახადო დავალიანება მცირდება შემოსავლების სამსახურის უფროსის ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით.

საქმეში ასევე წარმოდგენილია სსიპ შემოსავლების სამსახურის 2014 წლის 10 დეკემბრის #094-290 და #006-2945 ბრძანებები, რომლებითაც გაუქმდა შპს „კ-----“-ისა და შპს „G-----ის“ ქონებაზე ყადაღის დადების შესახებ 2014 წლის 7 ნოემბრის #094-247 და #006-2468 ბრძანებები.

ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლოს მიაჩნია, რომ კინაიდან სახეზეა ზემოაღნიშნული საგადასახადო შეთანხმებები, კასატორმა საკასაციო საჩივარში ვერ დაასაბუთა თუ რა იურიდიული ინტერესი გააჩნდა მას აღძრულ სარჩელთან მიმართებაში, რა განსახვავებელი შედეგი დადგებოდა სარჩელის დაკმაყოფილებისა და პირების ცრუმაგიერად ცნობის შემთხვევაში, მაშინ როდესაც სსიპ შემოსავლების სამსახური ვერ ასაბუთებს თუ რა შეუსრულებელი საგადასახადო ვალდებულებები გააჩნიათ შპს „კ-----“-ს, შპს „ფ-----ს“, შპს „ქროსვეისს“ და შპს „G-----ს“, რომლის გადახდისაგან თავის არიდების მიზნით მათ მოახდინეს ურთიერთშორის ისეთი კავშირის შექმნა, რომ საგადასახადო ორგანო ვერ ახდენს გადასახადის გადამხდელი პირის იდენტიფიცირებას კონკრეტულ დასაბეგრ ოპერაციებზე.

საკასაციო სასამართლო კიდევ ერთხელ ხაზგასმით აღნიშნავს იმ გარემოებას, რომ მხოლოდ ზემოაღნიშნული საგადასახადო შეთანხმებიდან გამომდინარე, ერთმანეთის ცრუმაგიერ პირებად აღიარებისთვის სახეზე არ არის მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც დაადასტურებდა, რომ მოპასუხეები მათ მიერ განხორციელებული ოპერაციების ერთობლიობით მოქმედებდნენ კუთვნილი საგადასახადო ვალდებულებების თავიდან აცილების მიზნით.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლო

მიიჩნევს, რომ სსიპ შემოსავლების სამსახურის საკასაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და უცვლელად უნდა დარჩეს გასაჩივრებული თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2017 წლის 9 ნოემბრის განჩინება.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 410-ე მუხლით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. სსიპ შემოსავლების სამსახურის საკასაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. უცვლელად დარჩეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2017 წლის 9 ნოემბრის განჩინება;
3. საკასაციო სასამართლოს განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე

მ. ვაჩაძე

მოსამართლეები:

ნ. სხირტლაძე

ვ. როინიშვილი